

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Vyskočilovou ve věci

žalobkyně: **G** [redacted] **IČO** [redacted]
sídlem [redacted]
zastoupená advokátem Mgr. Martinem Začalem
sídlem tř. Svobody 43/39, 779 00 Olomouc

proti
žalované: **Ř** [redacted] **IČO** [redacted]
sídlem [redacted]
zastoupená advokátkou JUDr. Klárou Kořínkovou, Ph.D.
sídlem Fügnerovo náměstí 1808/3, 120 00 Praha 2

o zaplacení 859 537 Kč s příslušenstvím

takto:

- I.** Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku ve výši 859 537 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně z částky 859 537 Kč od 29. 10. 2019 do zaplacení, a náklady spojené s uplatněním pohledávky ve výši 1 452 Kč, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II.** Žaloba se v části, v níž se žalobkyně domáhala po žalované zaplacení úroku z prodlení v zákonné výši z částky 859 537 Kč od 27. 12. 2018 do 28. 10. 2019 zamítá.
- III.** Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 478 441,80 Kč k rukám právního zástupce žalobkyně Mgr. Martina Začala, advokáta, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- IV. Žalovaná je povinna zaplatit státu - České republice náhradu nákladů řízení, jejíž výše bude stanovena samostatným usnesením a to do tří dnů od právní moci samostatného usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně podala dne 26. 11. 2019 u soudu návrh na vydání elektronického platebního rozkazu, kterým se domáhala po žalované zaplacení nedoplatku sjednané ceny díla dle smlouvy o dílo ze dne 30. 10. 2017 a jejích dodatků. Žalobkyně uvedla, že na základě smlouvy o dílo dodala žalované technologický celek minipivovaru v místě plnění [REDAKCE] a vyúčtovala částku 859 537 Kč se splatností ke dni 26. 12. 2018. Nedoplatek ceny díla odráží jak dodatky smlouvy o dílo, tak i uhrazené zálohy. Požadovala zaplacení úroku z prodlení z této částky od 27. 12. 2018 v zákonné výši, když k úhradě nedošlo ani na základě předžalobní výzvy k plnění zasláné zástupcem žalobkyně dne 21. 10. 2019. V průběhu řízení pak tvrdila, že k prodlení s předáním díla došlo z důvodů stojících na straně žalované, která nezajistila stavební připravenost dle smlouvy do 28. 2. 2018. Žalobkyně poukazovala na to, že dílo dokončila v prosinci 2018 a dostavila se k jeho předání žalované do objektu čp. [REDAKCE] v [REDAKCE] dne 11. 12. 2018. V tento den podepsala předávací protokol a předala jej žalované. Ta následně převzaté dílo k vaření piva užívala, avšak předávací protokol žalobkyni nikdy nepředala. Pokud jde o nárok žalované na smluvní pokutu, není důvodný a rovněž tak žalobkyně neodpovídá za škodu, kterou žalovaná vůči pohledávce na doplacení ceny díla s přísl. započtena v písemném podání ze dne 3. 2. 2020, neboť důvody prodlení stojí na straně žalované, která nezajistila stavební připravenost a po stavební stránce byl objekt způsobilý k umístění a provozu minipivovaru teprve v říjnu 2018. Pokud jde o vady díla, na které žalobkyně poukazovala spočívající v nefunkčním ohřevu, ohnutých prořezávacích nožích a špatném (nepřesném) chlazení tanků, namítla, že nejde o vady, za které žalobkyně odpovídá, neboť to, co žalovaná označuje za vady, je jen důsledkem nesprávného postupu obsluhy technologie. Má proto za to, že žalovaná od smlouvy o dílo platně odstoupit nemohla.
2. Soud ve věci vydal platební rozkaz, proti němuž podala žalovaná odpor a namítla, že nárok neuznává ani zčásti. Dílo bylo dodáno se zpožděním a žalované tak vznikl nárok na smluvní pokutu, kterou doposud vůči žalobkyni neuplatnila. Rovněž tak žalované vznikl nárok na náhradu škody způsobené opožděným předáním díla a tyto nároky žalovaná uplatní v rámci soudního řízení vzájemným návrhem. V 30tidenní lhůtě běžící od uplynutí lhůty pro podání odporu žalovaná ničeho nedoplnila a soud ve věci vydal dne 26. 2. 2020 rozsudek pro uznání, který byl k odvolání žalované změněn rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 17 Co 59/2020-81 ze dne 1. 10. 2020 tak, že se rozsudek pro uznání nevydává. V průběhu odvolacího řízení žalovaná poukázala na písemný zápočet ze dne 3. 2. 2020, kterým vůči nároku žalobkyně uplatnila nárok na zaplacení smluvní pokuty ve výši 688 712,71 Kč za prodlení žalobkyně s předáním díla za dobu od 31. 3. 2018 do 15. 6. 2019 a částku 2 100 000 Kč jako nárok na náhradu škody vzniklé v důsledku opožděného předání díla žalobkyní, když tento nárok žalované spočívá v ceně piva, které mohla za 7 výrobních cyklů x 300 000 Kč při ceně 50 Kč za 1 litr piva. Za příčinu prodlení žalobkyně s dodáním díla označila nedostatek kapacit žalobkyně na provedení díla řádně a včas. V průběhu řízení pak poukazovala na to, že zápočtem pohledávek uplatněný nárok žalobkyně zanikl. Žalovaná nečinila výši vyčísleného nedoplatku ceny díla spornou, ale namítla, že nedoplatek sjednané ceny díla se nemohl stát splatným 26. 12. 2018, neboť účastníci ve smlouvě sjednali protokolární předání díla a k protokolárnímu předání díla došlo teprve dne 15. 6. 2019. O tomto svém tvrzení předložila předávací protokol podepsaný oběma smluvními stranami datovaný dnem 15. 6. 2019, z jehož obsahu vyplývá, že žalovaná dílo převzala, předávací protokol podepsala a vytkla žalobkyni

vady díla spočívající v nefunkčním ohřevu, ohnutých prořezávacích nožích a špatném (nepřesném) chlazení tanků. V podání ze dne 14. 4. 2021 pak žalovaná namítla, že od smlouvy o dílo odstoupila dopisem ze dne 8. 4. 2021, který byl doručen žalobkyni 14. 4. 2021. K odstoupení došlo proto, že žalobkyně na výzvu žalované ze dne 26. 2. 2021 neodstranila výše uvedené vady vytčené v této výzvě ve lhůtě 30 dnů, kterou jí žalovaná k odstranění vad poskytla.

3. Ve věci bylo provedeno rozsáhlé dokazování listinnými důkazy, výpověďmi níže uvedených svědků, zástupců účastníků a znaleckým posudkem znalce ing. Z [REDAKCE]. Na základě provedených důkazů soud učinil následující skutková zjištění. Ze smlouvy o dílo ze dne 30. 10. 2017 bylo zjištěno, že žalobkyně se zavázala dodat žalované technologický celek minipivovaru s místem plnění [REDAKCE], provést jeho montáž a uvést dílo do provozu. Předmět plnění vyplývá z technologické specifikace, jež tvoří přílohu smlouvy. Bylo ujednáno, že dílo bude zhotoveno do 31. 3. 2018, s tím že v březnu roku 2018 proběhne montáž díla a jeho uvedení do provozu. Strany sjednaly předání díla podpisem protokolu o předání a převzetí díla. Žalovaná se zavázala provést v nemovitosti stavební úpravy v termínu do 28. 2. 2018 tak, aby v měsíci březnu 2018 mohla proběhnout montáž díla a jeho uvedení do provozu. Strany ujednaly, že dojde-li k prodlení se stavebními úpravami nemovitosti, prodlužuje se o dobu prodlení doba plnění žalobkyně. V čl. IV. smlouvy sjednaly strany smluvní pokutu ve výši 10 000 Kč za každý kalendářní týden prodlení zhotovitele s dodáním díla z důvodů vzniklých na jeho straně. Dle odst. 4. čl. IV. se ujednání o smluvní pokutě ruší, v případě, že žalovaná neprovede stavební úpravy do 28. 2. 2018. Z připojené technologické specifikace díla vyplývá, že součástí technologie byla varna s elektrickým ohřevem a příkonem 30 kW, chladič mladiny, 6 ks CK tanků s pracovním objemem 12 hl, chlazení, nádoba na ledovou vodu, boiler potravinářský 6 hl, sanitační stanice CIP 50, elektrický rozvaděč řídící, kompresor potravinářských, mačkač sladu, úpravna vody a součástí byla též montáž a doprava. Sjednaná cena činila 2 774 490 Kč + DPH, celkem 3 357 133 Kč vč. DPH. Žalovaná se zavázala uhradit zálohu ve výši 2 178 000 Kč ve třech splátkách do 5. 1. 2018, dále zaplatit 20 % z ceny díla vč. DPH, tj. 503 360 Kč, před odvozem díla k objednateli, po provedené dílenské přejímce. Po zhotovení, uvedení do provozu a předání díla má zhotovitel nárok na doplacení 20 % ceny díla ve výši 675 773 Kč vč. DPH na základě faktury s náležitostmi daňového dokladu, ve které se zohlední uhrazené zálohy se splatností v hotovosti v den protokolárního předání a převzetí díla. Dle čl. V. smlouvy k dokončení díla je třeba, aby bylo protokolárně předáno a převzato objednatelem a nevykazovalo vady a nedodělky, které brání řádnému užívání díla. Objednatel je povinen převzít dílo s drobnými vadami a nedodělky, které řádnému užívání nebrání. Pokud tak neučiní do 5 dnů od výzvy zhotovitele na převzetí díla, považuje se 10. den ode dne odeslání výzvy zhotovitelem objednateli za den, kdy došlo k předání a převzetí díla. Záruka na nerezové nádoby a konstrukce byla sjednána na 60 měsíců od data předání /převzetí díla. Na nakupované části díla platí záruka 24 měsíců od data jejich nakoupení. Reklamace vad musí být doručena druhé smluvní straně písemně a musí obsahovat údaje o tom jak se vady projevují a co objednatel požaduje. Lhůta k odstranění záručních vad díla činí 30 dnů. Dne 3. 4. 2018 dodatkem č. 1 smlouvy ze dne 30. 10. 2017 strany předmět díla rozšířily o vířivou káď varny pivovaru a vstupní rozvaděč pivovaru a došlo tak ke zvýšení ceny díla na 3 658 423 Kč vč. DPH. Dodatkem č. 2 ze dne 4. 5. 2018 strany ujednaly, že cylindrokónické tanky nebudou certifikovány jako tlakové nádoby dle PED 97/23 ES a cena každého tanku se snižuje o 11 000 Kč.
4. Z elektronické komunikace stran ze dne 2. 6. 2019 vyplynulo zjištění, že jednatel žalobkyně vyzval žalovanou, aby do středy 5. 6. 2019 zaplatila fakturu ze dne 12. 12. 2018 a zaslala podepsaný předávací protokol, jinak dojde k zákazu komerčního využívání technologie. Žalovaná téhož dne požádala o zaslání protokolu, s tím, že jej vytiskne, podepíše a pošle.

- Z elektronické zprávy J. Z. žalobkyni ze dne 12. 11. 2018 vyplývá výhrada proti příkonu pro ohřev vody, s tím, že by byl potřeba dvojnásobný. Z elektronické zprávy J. Z. žalobkyni ze dne 27. 2. 2019 plyne, že žalovaná poukazuje na vady díla a to nemožnost dosáhnout teploty alespoň okolo 100 stupňů Celsia a její pomalé stoupání, přehozené ventily na tancích, snížený výkon čerpadla M17, ohnuté prořezávací nože ve scezovací kádi, podivné chlazení, prohnutá scezovací síta a nutnost lehce naklonit RMP a VK (č.l. 112). Ze zprávy J. Z. ze dne 27. 1. 2019 (č.l. 121) zaslané jednatelem žalované soud zjistil, že J. Z. informuje zástupce žalované o tom, že s jednatelem žalobkyně řešil v pivovaru závady, tyto závady rekapituluje tak, že šlo o 4 závady a to nedostatečný výkon topných těles, urvaná špatně přivařená trubka, zmatené chlazení a ohýbající se prořezávací nože ve scezovací kádi. Konstatuje, že trubka byla přivařena a je dále řešen nedostatečný výkon topných těles, chlazení. Závada č. 4 ohýbající se prořezávací nože ve scezovací kádi měla být vyřešena přivařením přepážek s tím, že nejde o závadu, kvůli které by nebylo možno vařit. Současně zpráva obsahuje dovětek, že o předávacím protokolu a faktuře se jednatel nezmínil ani náznakem.
5. Ze zálohové faktury č. 201810 ze dne 12. 12. 2018 bylo zjištěno, že žalobkyně tímto vyzývá žalovanou, aby za technologický celek minipivovaru uhradila částku 859 537 Kč do 26. 12. 2018 převodem.
 6. Z předžalobní upomínky zástupce žalobkyně vyplývá, že dne 21. 10. 2019 žalobkyně vyzvala žalovanou, aby neprodleně, nejdéle do 28. 10. 2019, zaplatila částku 859 537 Kč dle zálohové faktury č. 201810. Dle podací stvrzenky byla upomínka odeslána na adresu žalované dne 21. 10. 2019.
 7. Z písemnosti označené jako jednostranný zápočet vzájemných pohledávek a závazků ze dne 3. 2. 2020 soud zjistil, že žalovaná uplatnila proti pohledávkám žalobkyně z uzavřené smlouvy o dílo ze dne 30. 10. 2017 formou jednostranného zápočtu pohledávku ve výši 1 024 681 Kč vyplývající z nároku na zaplacení částky 580 000 Kč jako smluvní pokuty a nároku na náhradu škody v celkové výši 2 100 000 Kč. Dle doručky do datové schránky byl zápočet doručen žalobkyni dne 5. 2. 2020. Z dopisu zástupce žalobkyně ze dne 10. 2. 2020 bylo zjištěno, že žalobkyně jednostranný zápočet neuznala.
 8. Z úplného výpisu z OR žalované bylo zjištěno, že jde o společnost zapsanou u Krajského soudu v Ústí nad Labem 19. 10. 2017 s předmětem podnikání pivovarnictví a sladovnictví, výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona prodej kvasného lihu, konzumního lihu a lihovin. Do 28. června 2018 byl jako jednatel společnosti zapsán J. Z. a poté O. K.
 9. Z nepodepsaného záznamu o prohlídce stavby ze dne 2. 3. 2018 vyplynulo, že v tento den se měla v S. uskutečnit prohlídka, za přítomnosti jednatele účastníků.
 10. Z fotografií ze dne 1. 8. 2018 vyplývá, že v tento den probíhala hrubá stavba samostatné stavby ve dvoře usedlosti. Fotografie ze dne 9. srpna 2018 zachycují část technologie umístěné v prostoru, v němž probíhají stavební práce, konkrétně zdění.
 11. Z faktury společnosti B. a.s. č. 09000704 ze dne 14. 3. 2019 bylo zjištěno, že žalobkyně byla vyzvána k zaplacení částky 21 334,72 Kč za 32 ks topných tištěných těles 200V. Z faktury stejného dodavatele ze dne 14. 5. 2018 soud zjistil, že za tištěné topné těleso 3x400V 8000W byla žalobkyni vyúčtována cena 38 797,44 Kč.
 12. Z faktury společnosti L. spol. s r.o. vyplynulo, že žalobkyně byla vyzvána dne 3. 5.

2018 k úhradě částky 7 827,49 Kč jako ceny čidla teploty PT 100BS – 6 x 50 3m.

13. Z dopisu společnosti I [redacted] s.r.o. bylo zjištěno, že dne 20. 6. 2018 sděluje společnost žalobkyni, že v elektromontážních pracích v pivovaru Sřem bude pokračováno až po dokončení stavebních úprav, především prostoru pro chladicí agregát a šrotovnik.
14. Z předávacího protokolu datované dnem 15. 6. 2019 soud zjistil, že jde o listinu podepsanou za žalobkyni jednatelem p. G [redacted] a za žalovanou J [redacted] Z [redacted]. Objednatel stvrzuje, že převzaté dílo přebírá ve stavu odpovídajícímu smluvenému rozsahu s výjimkou vad označených jako nefunkční ohřev, ohnuté prořezávací nože a špatné (nepřesné) chlazení tanků. Vyjádření zhotovitele k vadám v předložené listině (čl. 3) obsaženo není.
15. Z elektronické zprávy IT4 s.r.o. ze dne 6. 8. 2018 vyplývá dotaz na jednatele žalobkyně, zda je možno zaházet výkop mezi pivovarem a přístavbou agregátem a zda je možno dostavět příčku mezi varnou a částí, kde budou tanky se zachováním průchodu, dle předchozí dohody.
16. Na fotografiích z 31. 3. 2018 na č.l. 114 – 118 jsou zachyceni pracovníci při práci na svařování částí technologie. Snímky ze dne 1. 8. 2018 zachycují stadia vzniku stavby pro umístění chladicího zařízení a agregátu (přílohová obálka – přílohy žalobkyně).
17. Ze zprávy MěstÚ Podbořany ze dne 11. 2. 2021 bylo zjištěno, že ve věci rekonstrukce objektu čp. 7 v S [redacted] nebylo vydáno žádné stavební povolení ani rozhodnutí související s vybudováním minipivovaru v tomto objektu. Z následně zapůjčeného spisu Stavebního úřadu MěstÚ Podbořany soud zjistil, že stavební řízení zahájené na žádost žalované dne 2. 12. 2019 na stavbu rekonstrukce na řemeslný pivovar S [redacted] B [redacted] na pozemku st. p. 7/1 v k.ú. S [redacted] bylo zastaveno, neboť žádost neměla předepsané náležitosti. Ve spise je dále založeno ohlášení stavby řemeslného pivovaru S [redacted] ze dne 29. 11. 2019 a protokol o ústním jednání ze dne 14. 6. 2019, z něhož vyplývá, že technologie minipivovaru byla osazena a byly provedeny drobné stavební úpravy ve varně, skladu a sociálním zařízení. Ze závazné stanoviska KHS ze dne 29. 4. 2019 vyplývá, že KHS s rekonstrukcí části objektu na pivovar S [redacted] nesouhlasí. Ze sdělení KHS ze dne 29. 4. 2019 vyplývá, že p. Z [redacted] v srpnu 2018 podal podnět ohledně kvality pitné vody z vodovodu v obci S [redacted], kde staví minipivovar. KHS následně zjistila, že pivovar v S [redacted] je v provozu, aniž byl pro tuto činnost zkolaudován, když vyšlo najevo, že Destinační agentura Dolní Poohří udělila pivovaru v S [redacted] certifikát výjimečnosti a originality. Ve spise je dále založeno nesouhlasné stanovisko HZS Ústeckého kraje ze dne 13. 5. 2019, z něhož vyplývá, že je třeba doplnit požárně bezpečnostní řešení zpracované dne 16. 4. 2019 P [redacted] Wa [redacted].
18. Ze zprávy Celního úřadu pro Ústecký kraj ze dne 17. 2. 2020 bylo zjištěno, že žalovaná je od 1. 4. 2018 registrována jako plátce spotřební daně z piva a pivo vyrábí od 23. 1. 2019, kdy jí bylo vydáno povolení k provozování daňového skladu. Daňová přiznání žalované soudu poskytnuta nebyla, neboť daňový subjekt nezprostil správce daně povinnosti mlčenlivosti, ani na výzvu soudu.
19. Z otisku facebookové stránky žalované se podává, že žalovaná 10. dubna 2019 prezentovala oznámení, že pivo vaří, nabízí závoz piva, zapůjčení výčepního zařízení zdarma při odběru piva, prezentovala firemní sklenice, upozorňovala, že její pivo lze ochutnat v baru ALE v Praze. Dne 8. 6. 2019 zvala na slavnostní otevření Pivovaru S [redacted] dne 1. 3. 2019 inzerovala uvedení pivovaru do ostrého provozu. Z rozhovoru s J [redacted] Ch [redacted] (J [redacted] Z [redacted] z 25. 2. 2021 se podává, že žalovaná pivo vaří od dubna 2019 a dodává jej do pivnic a pivotěk v Praze. V další prezentaci sděluje žalovaná zájemcům restaurace, v nichž lze pivo žalované ochutnat,

prezentuje vlastnosti dodávaného piva a rovněž propagační materiál s uvedením etiket jednotlivých druhů piva.

20. Z dopisu žalované žalobkyni ze dne 26. 2. 2021 bylo zjištěno, že jde o výzvu k odstranění vad technologického celku minipivovaru, který žalobkyně dodala na základě smlouvy o dílo ze dne 27. 10. 2017 a dodatků ze dne 30. 3. 2018 a 4. 5. 2018. V dopise je poukazováno na to, že dílo bylo předáno dne 15. 6. 2019 s vadami. Vady uvedené v předávacím protokolu jsou specifikovány jako nefunkční ohřev, který je popsán jako extrémně pomalý ohřev rmutomladinové pánve s požadavkem na nahrazení topných těles za výkonnější; nekvalitní materiál vedl k ohnutí prořezávacích nožů ve scezovací kádi a je proto požadováno jejich nahrazení; vada označená jako špatné (nepřesné) chlazení tanků je upřesněna tak, že tanky nejsou chlazeny na požadovanou teplotu. Žalovaná požaduje odstranění vad ve lhůtě 30 dnů s tím, že jinak bude požadována sleva z ceny díla nebo bude od smlouvy odstoupeno. Dle doručky datové zprávy byla výzva doručena žalované dne 26. 2. 2021. Dopisem ze dne 8. 4. 2021 žalovaná od smlouvy odstoupila, neboť k odstranění vad ve stanovené lhůtě nedošlo. Písemnost byla doručena žalobkyni dle doručky datové zprávy dne 13. 4. 2021.
21. Z dopisu žalobkyně ze dne 10. 3. 2021 vyplynulo zjištění, že žalobkyně nárok na odstranění vad odmítla a poukázala na to, že záruka dle smlouvy o dílo již uplynula. Vytýkané vady se vztahují k nakupovaným částem se zárukou 24 měsíců od jejich nakoupení a u topných těles 6 měsíců. I pokud by plynutí záruky bylo počítáno až od předání díla v prosinci 2018, uplynula záruka nejpozději 21. 12. 2020. Žalobkyně nadto odmítla, že by se jednalo o vady, když jde o vady způsobené špatnou obsluhou a nesprávným užíváním díla.
22. Z výpovědi ing. E. D. bylo zjištěno, že svědkyně byla společně s jednatelem žalobkyně v S. v březnu 2018 v doprovodu p. Z. v objektu čp. 7 v budově, kde měla být umístěna technologie minipivovaru. Vybavila si, že ve stáji, kam měla technologie přijít, byly otlučené omítky na cihly, byla tam nová okna, podlaha byla původní ze stájových cihel.
23. Z výpovědi svědka V. vyplynulo, že svědek pomáhal žalobkyni s montážními pracemi a na jaře 2018 dopravoval do Siřem součásti technologického celku. Podařilo se instalovat žlaby na technologické rozvody, ale víc se dělat nedalo, protože podlahy byly v původním stavu, nebyly hotové omítky. V objektu byl asi 4x naposledy v říjnu 2018, ve dvoře byly výkopy, které bránily v dodání tanků do objektu. Jednotlivé části bylo možno do objektu postavit, ale nikoli provozovat. Do objektu nebyla přivedena elektřina, napojovali se dlouhými prodlužovacími kabelem.
24. Z výpovědi svědka D. S. vyplynulo, že jde o bývalého zaměstnance firmy I. s.r.o. a v červnu 2018 se podílel na realizaci elektrorozvodů v minipivovaru v S. V té době probíhaly stavební práce na budově pro umístění chlazení a muselo se čekat do září nebo října 2018 než byla budova dokončena. V červnu 2018 v objektu pro umístění technologie minipivovaru nebyly dveře a podlahy a zdi byly jen částečně opatřeny nátěry.
25. Mgr. D. G. uvedl, že v říjnu 2018 – prosinci 2018 se podílel na dopravě a montáži ležáckých tanků na adrese Siřem čp. 7. Stavěli rampu přes výkopy, protože tam řešili odpady a kanalizaci, jinak nemohli technologii dostat do objektu. Stavební dělníci tam dělali podlahy a stěny v době, kdy byla prováděna montáž. V době skončení montáže to už bylo lepší, objevily se tam omyvatelné povrchy. Svědek byl přítomen při předání technologie žalobkyni a za žalovanou ji přebíral p. Z. Ten převzal předávací protokoly s tím, že to ještě jednou zkontroluje a nechá podepsat. Dle svědka se v jednom tanku v době předání již bylo pivo, ve varně byla plíseň, což mohlo odpovídat tomu, že v nich někdo zkoušel vařit. Svědek se též

podílel na opravě topných těles na varně a upravení míchadel a to v prvním čtvrtletí roku 2019. V té době v ležáckém tanku bylo opět pivo.

26. Z výpovědi svědka P. [REDACTED] soud zjistil, že jde o jednatele a společníka společnosti IT4 s.r.o., která prováděla stavební úpravy objektu v S. [REDACTED] pro účely minipivovaru. Písemná smlouva uzavřena nebyla, práce byly prováděny na základě objednávek p. Z. [REDACTED], mnoho věcí se řešilo operativně. Nebylo postupováno podle projektu. Časový sled prací si svědek nevybavil.
27. Z výpovědi svědka D. [REDACTED] V. [REDACTED] soud zjistil, že jde o odpovědného zástupce společnosti IT 4 s.r.o., který řídil stavební úpravy zemědělské budovy v S. [REDACTED] pro provoz minipivovaru. V objektu došlo k sanaci, odstranění vlhkosti, umístění osvětlení, výměně oken, nátěrům, také se dělaly nové omítky. Vše se dělalo extrémně rychle. Z jeho výpovědi bylo zjištěno, že stavba pro chladicí agregát a drtičku se stavěla na návrh dodavatele technologie a tato stavba se stavěla asi dva měsíce na jaře nebo v létě 2018. V prostorách stáje se budovala vyvýšená podlaha pro část technologie dle pokynů žalobkyně. Žádná projektová dokumentace nebyla k technologii ani ke stavebním pracím, které svědek označil jako drobné opravy, práce byly prováděny dle pokynů p. Z. [REDACTED]. Samostatná stavba nově zřizovaná pro chlazení nevyžadovala žádné stavební povolení vzhledem k svým rozměrům. Pokud jde o elektřinu, navyšoval se jistič, což však IT 4 nezajišťovala. Stavební práce byly prováděny subdodavateli a stavební deník se vedl hlavně z důvodů následné fakturace. Odpad byl řešen původní jámkou. Svědek uvedl, že 8. 1. 2018 byly betonovány podlahy, omítky v objektu byly prováděny již v lednu 2018 a únoru 2018 byly provedeny polyuretanové nátěry. Na konci ledna 2018 byla bývalá stáj předána p. Z. [REDACTED]. Svědek odkazoval na zápisy ve stavebním deníku a přílohy vystavených faktur. Po umístění technologie se budovala přepážka rozdělující prostor místnosti a je tak možné, že se při montáži technologie potkávali pracovníci žalobkyně se zedníky.
28. Z výpovědi jednatele žalobkyně ing. G. [REDACTED] soud zjistil, že dne 2. 3. 2018 provedl prohlídku objektu chléva u čp. 7 v S. [REDACTED] a shledal, že v prostoru stáje jsou otlučeny omítky, podlaha je původní stájová, byla tam nová okna a byly omítnuty stropy. U zdí byly staré žlaby. To, že je připravena plocha pro instalaci varny oznámil jednatelem p. Z. [REDACTED] v květnu 2018 a na vybetonovanou část podlahy proto žalobkyně varnu začala osazovat. Stavební práce nebyly ukončeny, co se týče omítek, podlah a povrchů a v průběhu montáže varny současně pracovali zedníci. Teprve v létě 2018 byl stavěn objekt pro umístění chladicího agregátu, dokončen byl koncem září 2018 a v té době byla zprovozněna kanalizace. K nezbytným stavebním pracím poukázal jednatel na to, že měl být vypracován projekt, který schvalují dotčené orgány, vydáno stavební povolení. Poslední tank byl dodán 11. 12. 2018. Dílenská přejímka sjednaná ve smlouvě prováděna nebyla, zaškolení p. Z. [REDACTED] prováděl autor řídicího programu na ovládání technologie a jednatel žalobkyně seznamoval p. Z. [REDACTED] s ovládáním jednotlivých komponentů. Při dodání posledního tanku 11. 12. 2018 předal p. Z. [REDACTED] předávací protokol, který byl opatřen podpisem jednatele žalobkyně a ten měl být žalobkyni vrácen s podpisem zástupce žalované. Vzhledem k předání díla také zaslal žalované fakturu. V dubnu 2019 došlo k výměně topných těles, neboť se ukázalo, že původní byla spálená, což dle vyjádření výrobce bylo způsobeno zapnutím varny bez náplně. Došlo též k opravě ohnutých prořezávacích nožů. Chlazení bylo opraveno vrácením povytažených teplotních čidel do správné polohy.
29. Z výsledku J. [REDACTED] Z. [REDACTED], bývalého jednatele žalované, vyplynulo, že u žalované působil jako společník a jednatel. Společnost byla založena za účelem zřízení a provozování pivovaru a p. Z. [REDACTED] vybral nabídku žalobkyně na dodání technologie jako nejlepší z hlediska finančního i technického. Technologie měla být umístěna v budově bývalého chléva, který byl dlouhodobě nevyužívaný. Pro stavební úpravy objektu nebyl z časových důvodů zpracován projekt a byla provedena sanace a injektáž. Při podpisu smlouvy jednatel žalobkyně zaměřil předmětný

prostor, bylo ujednáno, co je potřeba udělat, např. kde se umístí technologie, kde budou topidla, rozvaděče elektřiny a přívody vody, odtokový kanál. Pokud jde o podlahy, byly extrémně kvalitní betonové. Jednatel žalobkyně připravil nákres rozmístění jednotlivých částí technologie, v němž se už počítá s přidanou varnou nádobou. Ten byl zpracován a dodán jednatelem žalované už v lednu 2018. Bylo třeba udělat elektroinstalace, vodu, odpady a rozšířit vstupní dveře. To vše bylo hotovo do 28. 2. 2018, ale jednatel žalobkyně nekomunikoval a namísto dodávky technologie poslal fotografie ze sváření jednotlivých dílů technologie, které žalovaná potřebovala pro marketingové účely. Protože chladicí zařízení se do prostor stáje nevešlo, bylo dodatečně nalezeno řešení v podobě samostatné stavby pro toto zařízení ve dvoře, kdy pro tuto stavbu nebylo třeba samostatné povolení. Uvedl, že došlo ke změnám v rozsahu díla, kdy byla objednána ještě další kád' varny a byly změny vlastností tanků. Dodávka technologie proběhla v listopadu 2018. Od této doby v ní žalovaná zkoušela vařit a byly řešeny vady. Topná tělesa byla vyměněna, ale ani poté neměla dostatečný výkon. Došlo též k ohnutí prořezávacích nožů ve zcezozací kád' a byly potíže s chlazením vlastních tanků. To probíhalo od listopadu 2018 do letních měsíců následujícího roku. Bývalý jednatel si nevybavil s určitostí, kdy a jak obdržel předávací protokol podepsaný jednatelem žalobkyně, vyslovil domněnku, že mu byl p. G. [redacted] dovezen nebo poslán v červnu r. 2019. V zařízení se uvařilo cca 10 zkušebních verek. Vařit se přestalo před březnem 2020.

30. Z faktur společnosti I. [redacted] s.r.o. a jejich příloh vyplynulo zjištění, že stavební práce v objektu S. [redacted] byly prováděny od ledna 2018 do 15. 10. 2018. Z těchto listin bylo zjištěno, že dle faktury vystavené 23. 10. 2018 šlo mimo jiné o komplexní elektrikářské práce, vybudování jímk, příjezdové cesty, vnitřních rozvodů vody a kanalizace v přístavbě.
31. Ze stavebního deníku vedeného firmou I. [redacted] s.r.o. zavedeného dne 2. 1. 2018 se podává průběh prací v objektu určenému pro umístění technologie minipivovaru v S. [redacted] od 3. 1. 2018 do 28. 2. 2018.
32. Ze zprávy KHS Ústí nad Labem ze dne 24. 6. 2021 soud zjistil, že o vyjádření k projektové dokumentaci „Rekonstrukce části objektu na Pivovar S. [redacted]“ žádalo Projekční studio LIVIN, S. [redacted] S. [redacted] dne 20. 3. 2019. Pro neúplnost projektové dokumentace a nesoulad s platnou legislativou bylo vydáno nesouhlasné závazné stanovisko. V příloze je mimo jiné novinový článek, z něhož vyplývá, že pivovar v S. [redacted] obdržel certifikát výjimečnosti a originality.
33. Z doplňující zprávy Celního úřadu pro Ústecký kraj ze dne 29. 6. 2021 vyplynulo, že v souvislosti s vydáním povolení k provozování daňového skladu žalované měl úřad k dispozici závazné stanovisko MěstÚ Podbořany, odboru investic a památkové péče ze dne 16. 4. 2019. Stanovisko bylo vydáno k zamýšleným stavebním pracím na rekonstrukci části domu čp. 7 v obci Siřem dle projektové dokumentace S. [redacted] S. [redacted] – Projekční studio Living z února 2019 a vymezuje podmínky, za kterých by bylo možno práce realizovat.
34. Fotografie předložené žalovanou 18. 10. 2021 zachycují zcezozací kád' s prořezávacími noži (č.l. 306).
35. Z nákresu rozmístění technologie (č.l. 158) bylo zjištěno plánované rozmístění technologie v prostoru bývalé stáje. Pokud jde o chladicí agregát, soud z nákresu zjistil, že měl být umístěn vně prostoru bývalé stáje v přístavbě k obvodní zdi stáje v podobě přístavku. Z připojené elektronické zprávy jednatele žalobkyně bylo zjištěno, že byla odeslána 20. ledna 2018 jednatelem žalované.

36. Soud ve věci provedl dne 18. 9. 2023 místní šetření v S. [REDACTED] když pro nesoučinnost současného vlastníka součástí technologie minipivovaru P. [REDACTED] K. [REDACTED] se nedařilo zjistit, kde se tyto součásti nacházejí. Na místě bylo zjištěno, že dům čp. [REDACTED] v S. [REDACTED] je bývalou zemědělskou usedlostí s obytným stavením a hospodářskými budovami přístupnými ze dvora. Z fotodokumentace je patrné, že ve dvoře se nachází samostatná nová stavba, která byla určena dle tvrzení stran pro umístění chlazení – chladicí agregát a šrotovník. Zařízení bylo v době šetření již demontováno a stavba sloužila k uložení věcí současných majitelů nemovitosti. V budově bývalé stáje v přízemí, kde byl minipivovar umístěn, se nacházejí věci současných majitelů, když technologie byla již dříve demontována a odvezena. Na fotodokumentaci jsou patrné pozůstatky rozvodů v podobě zaizolovaných trubek, stáj je opatřena novými okny, omítkami, přičkou zčásti rozdělující prostor. Podlahy jsou zčásti betonové, v některých místech vyvýšené a zčásti cihelné opatřené sjednocujícím nátěrem.
37. Ze znaleckého posudku ing. T. [REDACTED] Z. [REDACTED] znalce v oboru potravinářství, odvětví pivovarnictví a potravinářská odvětví různá, specializace sladařství z 11. ledna 2024 č. 1/1/2024 soud zjistil, že dle závěrů znalce topná tělesa pro ohřev obsahu rmuto-mladinové pánve (položka 1 přílohy smlouvy o dílo ze dne 30. 10. 2017) jsou způsobilá v technologicky únosné době zahřát sladinu po ukončení scezování do varu, byť nejsou optimální. Příkon topných těles odpovídá tomu, co bylo sjednáno ve smlouvě. Pokud jde o deformaci prořezávacích nožů instalovaných ve scezovací kádi (položka č. 1 přílohy smlouvy o dílo) nelze z dostupných podkladů dospět k závěru, že by k deformaci nožů skutečně došlo. Jako možnou příčinu deformace nožů znalec uvedl nesprávné osazení scezovacího dna obsluhou, což pak vede k zachycení nožů o nesprávně osazené dno (jeho část), když za dobu své praxe se znalec s takovým pochybením obsluhy setkal. V tomto případě příčinu tvrzeného ohnutí nožů lze pouze usuzovat, neboť části zcezovacího dna, které znalec ohledal, nenesly stopy po zachycení nožů, ale jedna z částí zcezovacího dna zcela chyběla. Dle znalce nelze vyloučit, že tato část takové stopy mohla nést. Materiál komponentů, které mohl znalec fyzicky ohledat vzhledem k demontáži celé technologie a jejímu prodeji třetí osobě, odpovídaly obvyklému standartu, neodlišovaly se od běžně užívaných materiálů. Ohnutí prořezávacích nožů je snadno a s malým nákladem opravitelné a nebrání využívání technologie k jejímu účelu. Pokud jde o vytýkanou vadu chlazení neshledal znalec žádné nedostatky příkonu ani jiné. Zdůraznil, že je třeba, aby si obsluha chladícího zařízení byla vědoma nutnosti naplnit tanky tak, aby tekutina dosahovala na horní hranici chladícího prstence, protože pokud by hladina klesla pod chladicí prstenec, pak se účinnost chlazení snižuje, což však patří k obvyklým znalostem obsluhy.
38. Při právním posouzení věci soud vycházel zejména z následujících zákonných ustanovení. Podle § 2586 odst. 1 OZ se smlouvou o dílo zhotovitel zavazuje provést na svůj náklad a nebezpečí pro objednatele dílo a objednatel se zavazuje dílo převzít a zaplatit cenu.
39. Podle § 2587 OZ se dílem rozumí zhotovení určité věci, nespadá-li pod kupní smlouvu, a dále údržba, oprava nebo úprava věci, nebo činnost s jiným výsledkem. Dílem se rozumí vždy zhotovení, údržba, oprava nebo úprava stavby nebo její části.
40. Podle § 2610 odst. 1 OZ vzniká právo na zaplacení ceny díla provedením díla. Dle odstavce 2 téhož ustanovení, je-li dílo přejímáno po částech, vzniká právo na zaplacení ceny za každou část při jejím provedení.
41. Podle § 2615 odst. 1 věty první OZ má dílo vadu, neodpovídá-li smlouvě. Podle odstavce 2 téhož ustanovení o právech objednatele z vadného plnění platí obdobně ustanovení o kupní smlouvě.

42. Podle § 2617 OZ, má-li dílo při předání vadu, zakládá to povinnosti zhotovitele z vadného plnění; přechází-li však nebezpečí škody na objednatele až později, rozhoduje doba tohoto přechodu. Po této době má objednatel práva z vadného plnění, způsobil-li vadu zhotovitel porušením povinnosti.
43. Podle § 2618 OZ soud nepřiznává objednateli právo z vadného plnění, neoznámil-li objednatel vady díla bez zbytečného odkladu poté, kdy je zjistil nebo při náležité pozornosti zjistit měl, nejpozději však do dvou let od předání díla, a namítne-li zhotovitel, že právo bylo uplatněno opožděně.
44. Podle § 2632 OZ, není-li předmětem díla hmotná věc, odevzdá zhotovitel výsledek své činnosti objednateli. Dílo s nehmotným výsledkem se považuje za předané, je-li dokončeno a zhotovitel umožní objednateli jeho užití.
45. Podle § 2106 odst. 1 OZ, je-li vadné plnění podstatným porušením smlouvy, má kupující právo a) na odstranění vady dodáním nové věci bez vady nebo dodáním chybějící věci, b) na odstranění vady opravou věci, c) na přiměřenou slevu z kupní ceny, nebo d) odstoupit od smlouvy. Podle odst. 2 téhož ustanovení sdělí kupující prodávajícímu, jaké právo si zvolil, při oznámení vady, nebo bez zbytečného odkladu po oznámení vady. Provedenou volbu nemůže kupující změnit bez souhlasu prodávajícího; to neplatí, žádal-li kupující opravu vady, která se ukáže jako neopravitelná. Neodstraní-li prodávající vady v přiměřené lhůtě či oznámí-li kupujícímu, že vady neodstraní, může kupující požadovat místo odstranění vady přiměřenou slevu z kupní ceny, nebo může od smlouvy odstoupit. Podle odstavce 3 téhož ustanovení, nezvolí-li kupující své právo včas, má práva podle § 2107 O.Z..
46. Podle § 2107 odst. 1 OZ, je-li vadné plnění nepodstatným porušením smlouvy, má kupující právo na odstranění vady, anebo na přiměřenou slevu z kupní ceny. Podle odstavce 2 téhož ustanovení, dokud kupující neuplatní právo na slevu z kupní ceny nebo neodstoupí od smlouvy, může prodávající dodat to, co chybí, nebo odstranit právní vadu. Jiné vady může prodávající odstranit podle své volby opravou věci nebo dodáním nové věci; volba nesmí kupujícímu způsobit nepřiměřené náklady. Podle odstavce 3 téhož ustanovení, neodstraní-li prodávající vadu věci včas nebo vadu věci odmítne odstranit, může kupující požadovat slevu z kupní ceny, anebo může od smlouvy odstoupit. Provedenou volbu nemůže kupující změnit bez souhlasu prodávajícího.
47. Podle § 1982 odst. 1 OZ, dluží-li si strany vzájemně plnění stejného druhu, může každá z nich prohlásit vůči druhé straně, že svoji pohledávku započítává proti pohledávce druhé strany. K započtení lze přistoupit, jakmile straně vznikne právo požadovat uspokojení vlastní pohledávky a plnit svůj vlastní dluh. Dle odst. 2 se započtením obě pohledávky ruší v rozsahu, v jakém se vzájemně kryjí; nekryjí-li se zcela, započte se pohledávka obdobně jako při splnění. Tyto účinky nastávají k okamžiku, kdy se obě pohledávky staly způsobilými k započtení.
48. Podle § 1987 odst. 1 OZ jsou k započtení způsobilé pohledávky, které lze uplatnit před soudem. Dle odst. 2 cit. ustanovení pohledávka nejistá nebo neurčitá k započtení způsobilá není.
49. Podle § 1958 odst. 1 OZ, je-li čas plnění přesně ujednán nebo jinak stanoven, je dlužník povinen plnit i bez vyzvání věřitele. Podle odstavce 2 téhož ustanovení, neujednají-li strany, kdy má dlužník splnit dluh, může věřitel požadovat plnění ihned a dlužník je poté povinen splnit bez zbytečného odkladu.

50. Podle § 1968 věty první OZ je dlužník, který svůj dluh řádně a včas neplní, v prodlení.
51. Podle § 1970 OZ po dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, může věřitel, který řádně splnil své smluvní a zákonné povinnosti, požadovat zaplacení úroku z prodlení, ledaže dlužník není za prodlení odpovědný. Výši úroku z prodlení stanoví vláda nařízením; neujednají-li strany výši úroku z prodlení, považuje se za ujednanou výše takto stanovená.
52. Podle § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů.
53. Na základě provedených důkazů, které soud hodnotil samostatně i ve vzájemné souvislosti, soud shledal, že sporné strany si vzájemná práva a povinnosti sjednaly v písemné smlouvě o dílo ze dne 30. 10. 2017, která je podepsána zástupci obou účastníků, je platným právním jednáním a byla uzavřena v souladu s ustanovením § 2586 odstavec 1 o.z. Žalobkyně se ve smlouvě zavázala dodat žalované technologický celek minipivovaru, provést jeho montáž a uvedení do provozu a žalovaná se zavázala zajistit stavební připravenost v místě plnění a uhradit sjednanou cenu. Smluvní strany ve smlouvě vymezily rozsah a cenu díla a způsob jeho předání, ale i způsob zaplacení ceny. Výslovně sjednaly, že z celkové dohodnuté ceny ve výši 2 774 490 Kč bez DPH uhradí objednatel formou zálohy částku 1 800 000 (+DPH) a to ve třech splátkách po 600 000 Kč + DPH splatných ke dni 31. 10. 2017, 5. 12. 2017 a 5. 1. 2018. Dále bylo dohodnuto, že dalších 15 % z ceny díla, tedy 416 000 Kč + DPH, celkem 503 360 Kč žalovaná uhradí před odvozem díla od zhotovitele k objednateli po provedené dílenské přejímce. Dílenská přejímka sjednaná ve smlouvě uskutečněna nebyla, ale mezi stranami nebylo sporným, že žalovaná tuto zálohu uhradila. Strany sjednaly, že po zhotovení, uvedení do provozu a předání díla vzniká zhotoviteli nárok na doplacení 20 % ceny díla. Dle ujednání stran měly být zálohy hrazeny na podkladě zálohových faktur vystavených žalobkyní a doplatek z ceny díla měl být zaplacen na základě faktury s náležitostmi daňového dokladu, ve které se zohlední uhrazené zálohy a to po předání a převzetí díla a podpisu protokolu o předání a převzetí. Tato faktura měla být splatná v hotovosti v den předání a převzetí díla. Pokud jde o předmět smlouvy o dílo, byl obsažen a popsán v technologické specifikaci díla a ceny komponentů, která dle ujednání stran v čl. II. smlouvy o dílo, nedílnou součástí smlouvy. Jednalo se o dodávku technologie pivovaru sestávající z položek uvedených v technologické specifikaci sestávající z 1 varny, 1 chladiče mladiny, 6 CK tanků, 1 výroby a rozvodů ledové vody, chlazení tanků a chladiče mladiny, 1 nádoby na ledovou vodu, 1 boileru potravinářského, 1 sanitační stanice, 1 elektrického rozvaděče řídicího, 1 potravinářského kompresoru, 1 mačkače sladu, 1 úpravny vody. Předmětem smlouvy byl též závazek žalobkyně provést montáž technologie a zajistit dopravu. Dne 1. 4. 2018 uzavřely sporné strany dodatek smlouvy o dílo č. 1, kterým předmět smlouvy o dílo rozšířily o dvě položky a to vřívou kádř varny pivovaru v ceně 211 000 Kč bez DPH a vstupní rozvaděč pivovaru v ceně 38 000 Kč bez DPH. Celková cena předmětu smlouvy tak byla zvýšena na částku 3 023 490 Kč bez DPH. Dne 4. 5. 2018 uzavřely sporné strany dodatek smlouvy o dílo č. 2, v němž došlo k dohodě o snížení ceny každého CK tanku o 11 000 Kč s ohledem na to, že z důvodu zkrácení dodací doby nebudou CK tanky certifikovány jako tlakové nádoby dle PED 97/23 ES. Žalobkyně učinila předmětem řízení nárok na zaplacení částky 859 537 Kč vč. DPH, jako doplatku ceny díla. Mezi stranami nebylo sporu o tom, že po uzavření smlouvy žalovaná zaplatila zálohové platby ve výši 1 800 000 Kč + 21 % DPH a to platbami ze dne 30. 10. 2017, 1. 12. 2017 a dne 19. 1. 2018. Dne 9. 7. 2018 zaplatila dále částku 503 000 Kč (416 000 Kč + DPH). Dle ujednání stran mělo být dílo dokončeno a předáno včetně montáže a uvedení do provozu do

31. 3. 2018 s tím, že dodržení termínu z důvodů stojících na straně žalobkyně je utvrzeno smluvní pokutou ve výši 10 000 Kč týdně. V řízení bylo prokázáno a strany nečinily sporným, že dílo ve sjednaném termínu dokončeno a předáno žalované nebylo. Soud se proto zabýval tím, zda, popř. kdy k předání díla žalobkyní žalované došlo. Žalovaná tvrdila a prokazovala předávacím protokolem podepsaným J. Z. za žalovanou a jednatelem žalobkyně J. G., že k předání a převzetí díla došlo dne 15. 6. 2019 a současně touto listinou dokládala, že v tento den byly vytčeny i vady díla. Žalobkyně tvrdila a prokazovala účastnickou výpověď jednatele a svědka G., že k předání díla došlo 11. 12. 2018. Předávací protokol byl opatřen podpisem zástupce žalobkyně ing. G. takto byl předán p. Z. po montáži posledního tanku dne 11. 12. 2018. Žalovaná jej převzala a žalobkyni nikdy nevrátila. Žalovanou tvrzené datum předání 15. 6. 2019 označila za smyšlené a doložila, že jednatel žalobkyně byl v tento den v zahraničí a k předání díla a podpisu protokolu tak nemohlo dojít. Žalobkyně se proto dovolává ujednání obsaženého v čl. V. odst. 1. smlouvy o dílo, z něhož plyne, že objednatel je povinen převzít dílo s drobnými vadami a nedodělkami, které řádnému užívání nebrání a pokud tak neučiní do 5 dnů od výzvy zhotovitele na převzetí díla, považuje se 10. den ode dne odeslání výzvy zhotovitelem objednateli za den, kdy došlo k předání a převzetí díla. Žalovaná, dle tvrzení žalobkyně, předávací protokol převzala s tím, že bude podepsán následně po prověření díla a bude žalobkyni zaslán. Žalobkyně má tak za to, že ke dni 21. 12. 2018 bylo dílo předáno a převzato. Soud se proto zabýval tím, zda je ujednání stran obsažené v čl. V. odst. 1. smlouvy o dílo platné a zda jsou splněny podmínky pro jeho aplikaci. Soudní praxe při výkladu obč. zák. dovozovala (srov. zejména rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 3. 12. 2008, sp. zn. 32 Cdo 2536/2007, ze dne 18. 3. 2010, sp. zn. 23 Cdo 5508/2007, a ze dne 4. 3. 2020, sp. zn. 32 Cdo 1287/2018), že ve smlouvách nelze sjednat nevyvratitelnou právní domněnku či fikci. Konstrukce domněnek, jejich charakteru i následků, které jsou s nimi spojeny, přísluší podle dosavadní judikatury toliko právu. V rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 23 Cdo 1001/2021 ze dne 23.03.2022 se naproti tomu uvádí, že „ujednání stran v soukromoprávní smlouvě, jež pro vyjádření určitého jimi předvídaného právního následku užily určitá typová sousloví (např. „považuje se“, „má se za“, „platí, že“), která v právních normách zpravidla naznačují, že jde o tzv. právní domněnky či právní fikce, nejsou pouze z tohoto důvodu neplatná. Je třeba i u takových ujednání v každém jednotlivém případě zkoumat, k jakému právnímu následku vůle stran směřovala, a zda takové ujednání není vzhledem ke konkrétním okolnostem věci zákonem zakázáno nebo se přiči dobrým mravům.“ Soud se dotčeným ujednáním zabýval a uzavřel, že se jedná o ujednání platné. Pokud jde o obsah dotčeného ujednání je zřejmé, že směřovalo k vytvoření fikce předání a převzetí díla (s drobnými vadami a nedodělkami, které řádnému užívání nebrání) k 10. dni ode dne odeslání výzvy zhotovitelem objednateli, pokud ten dílo nepřevzme do 5 dnů od výzvy zhotovitele na převzetí díla. Žalobkyni se podařilo prokázat, že dne 11. 12. 2018 vyzvala žalovanou k převzetí díla, když tento skutkový závěr soud učinil z výpovědi jednatele žalobkyně a svědka G. a současně i ze zjištění, že žalovaná dle vlastní elektronické komunikace v lednu a únoru 2019 řešila s žalobkyní vady díla, které vytýkala v elektronické zprávě J. Z. ze dne 27. 2. 2019. Rovněž elektronická zpráva J. Z. jednatelem žalované p. K. svědčí pro závěr, že žalovaná v době odeslání této zprávy dne 27. 1. 2019 s jednatelem žalobkyně řešila vady díla, které jsou popsány v předávacím protokolu opatřeném datem 15. 6. 2019. V souladu s tímto skutkovým závěrem je i zjištění, že žalobkyně provedla výměnu topných těles v dubnu 2019 z důvodu jejich spálení, což má soud za prokázané z faktury dodavatele topných těles i výpovědi jednatele žalobkyně. Výrobce topných těles posoudil v této souvislosti závadu vyměňovaných topných těles a shledal, že jde o důsledek pochybení obsluhy zařízení. Současně nebylo možno přehlédnout, že žalovaná dle zprávy Celního úřadu pro Ústecký kraj ze dne 17. 2. 2020 pivo vyrábí od 23. 1. 2019. Množství skutečně vyrobeného piva zjištěno nebylo, když žalovaná nezprostila příslušný orgán povinné mlčenlivosti, ale i dle vyjádření bývalého jednatele Z. šlo nejméně

o cca 10 várek, které bývalý jednatel označuje jako zkušební. V projednávané věci se jedná o obchodní vztah mezi dvěma podnikateli, kteří vůči sobě navzájem vystupují v rovnovážném postavení a v řízení nevystaly žádné okolnosti či zjištění, které by nasvědčovaly tomu, že některý z účastníků je v tomto vztahu slabší stranou. V úvahu tak nepřichází ani právní posouzení z pohledu ochrany slabší strany (podnikatele podle § 433 o. z., nebo spotřebitele podle § 1810 a násl. o. z.). Soud proto na základě výše uvedených zjištění shledal, že účinky předání a převzetí díla v projednávané věci nastaly ke dni 21. 12. 2018 a žalobkyni jako zhotoviteli tak vzniklo právo požadovat nedoplatek ceny díla. K tomuto datu se proto též upíná počátek lhůty pro vytčení vad.

54. Soud se dále zabýval námitkami žalované, na nichž stavěla svoji obranu proti uplatněnému nároku. Především žalovaná poukazovala na to, že v řízení uplatněná pohledávka žalobkyně s přísl. zanikla zápočtem oproti pohledávkám žalované. Žalovaná jednak tvrdila, že uplatnila k započtení pohledávku za žalobkyni z titulu sjednané smluvní pokuty, s tím, že jí nárok ve výši 688 712,71 Kč vznikl na základě čl. IV. 3 smlouvy o dílo ve výši 10 000 týdně za dobu prodlení žalobkyně od 31. 3. 2018 (sjednaný termín předání díla) do 15. 6. 2019 (podpis předávacího protokolu žalovanou). Z čl. IV. odst. 3 smlouvy o dílo soud zjistil, že strany ujednaly pro případ, že „zhotovitel nedodrží termín dodání díla z důvodů vzniklých na jeho straně, bude objednatel účtovat zhotoviteli smluvní pokutu ve výši 10 000 Kč za každý kalendářní týden“. Toto ujednání soud vyložil tak, že smluvní strany pro případ nesplnění termínu zhotovení díla do 31. 3. 2018 z důvodů stojících na straně žalobkyně jako zhotovitele ujednaly povinnost zaplatit žalované jako objednateli smluvní pokutu v uvedené částce za každý týden prodlení. Současně v čl. IV. odst. 4 smlouvy strany ujednaly pro případ, že objednatel nedodrží termín stavebních úprav daný článkem II, odst. 3 smlouvy, tj. 28. 2. 2018, že předchozí ujednání o smluvní pokutě se ruší. Existence ujednání o smluvní pokutě, kterou strany utvrdily závazek žalobkyně dodat dílo ve smluveném termínu, tak závisela na tom, zda žalovaná splní v ujednaném termínu do 28. 2. 2018 svůj závazek k provedení stavebních úprav v nemovitosti čp. 7 v S█████, kde měla žalobkyně dílo namontovat a uvést do provozu. Pohledávka na zaplacení smluvní pokuty je pohledávkou, která vyplývá z téhož smluvního vztahu jako pohledávka žalobkyně na zaplacení doplatku ceny díla a soud se proto při posouzení započítávaného nároku zabýval i výkladem výše uvedených ujednání sporných stran. Základním hlediskem pro výklad právního jednání je podle právní úpravy účinné od 1. 1. 2014 úmysl jednajících (popřípadě – u vícestranných právních jednání – společný úmysl jednajících stran), byl-li takový úmysl druhé straně (adresátovi projevu vůle) znám, anebo musela-li (musel-li) o něm vědět. Při zjišťování tohoto úmyslu je třeba přihlídnout též k praxi zavedené mezi stranami v právním styku, k tomu, co právnímu jednání předcházelo, i k tomu, jak strany následně daly najevo, jaký obsah a význam právnímu jednání přikládají. Teprve v případě, že ani za použití uvedených výkladových pravidel nelze zjistit úmysl jednajících, se uplatní objektivní metoda interpretace a projevu vůle se přisuzuje význam, jaký by mu zpravidla přikládala osoba v postavení toho, jemuž je projev vůle určen. (NS ČR sp. zn. 23 Cdo 2470/2019). Pokud jde o ujednání obsažené v čl. IV. odst. 3 smlouvy má soud za to, že je třeba jej vykládat v kontextu s obsahem čl. IV. odst. 4 smlouvy ale i dalšího obsahu smlouvy zejména čl. II. odst. 3. věta druhá smlouvy, z nichž plyne, že doba plnění zhotovitele se prodlužuje o dobu prodlení objednatele se stavební připraveností. Nelze odhlédnout od čl. I. odst. 2 smlouvy, z něhož je jednoznačné, že součástí závazku zhotovitele bylo nejen namontování zhotoveného díla v uvedené nemovitosti ale i jeho uvedení do provozu Technologie minipivovaru měla být dle shodných tvrzení stran umístěna do budovy, která je součástí usedlosti čp. 7 v S█████, a k provozu minipivovaru, který je bezpochyby potravinářskou technologií, v minulosti nesloužila. Objekt, kde mělo k umístění dojít byl využíván v minulosti jako chlév, což bylo zřejmé i při provedení místního šetření soudem dne 18. září 2023 a v tomto směru lze vycházet i z výpovědi bývalého jednatele žalované p. Z█████.

svědků V. [redacted], V. [redacted], D. [redacted]. Ze smlouvy ani jejích příloh nevyplývá jaké konkrétní úpravy měl objednatel provést před tím, než bude možno technologii minipivovaru do objektu namontovat a uvést do provozu. Z důkazů, které žalovaná předložila a to výsledků sv. V. [redacted], bývalého jednatele J. [redacted] Z. [redacted] stavebního deníku učinil soud závěr, že v prostorách bývalé stáje byla do 28. 2. 2018 provedena sanace a injektáž proti vlhkosti a výměna oken. Pro umístění chladicího zařízení však bylo třeba vybudovat přístavbu zachycenou v nákresu rozmístění technologie a v řízení bylo prokázáno, že tato přístavba nebyla zbudována, neboť na návrh sv. V. [redacted] došlo pro umístění chladicího zařízení a šrotovníku k vybudování samostatné stavby ve dvoře usedlosti. Tato stavba byla budována v létě 2018 a bylo prokázáno, že k dodání a osazení technologie chlazení žalobkyně došlo do nedokončené stavby poté co byl vybudován její betonový základ, když z výpovědi sv. V. [redacted] bylo zjištěno, že nejprve byla vybetonována podlaha, na níž bylo zařízení umístěno a teprve poté byla vybudována stavba (zdi a střecha). I po osazení agregátu chlazení a drtičky na podlahu vznikající stavby tedy probíhaly další stavební práce při dokončení této stavby, což je prokázáno z předložených faktur společnosti IT4 s.r.o., výpovědi jednatele žalobkyně i svědků G. [redacted], M. [redacted] V. [redacted], V. [redacted] a dalších. Rovněž sv. S. [redacted] uvedl, že k připojení chladicího zařízení nemohlo dojít při jeho první návštěvě v S. [redacted] v červnu 2018, neboť se teprve stavěla stavba pro toto zařízení. V červnu 2018 byly proto připraveny kabelové trasy a teprve v září nebo říjnu 2018 mohlo být připojeno chladicí zařízení. Bylo prokázáno a strany nečinily sporným, že chladicí zařízení, bylo součástí díla, jež se žalobkyně zavázala žalované dodat a bez funkčního chladicího zařízení nelze uvést technologii minipivovaru do provozu, tj. splnit závazek žalobkyně dle smlouvy. Z rozmístění jednotlivých částí technologie, které v podobě plánu zaslal jednatel žalobkyně žalované dne 20. ledna 2018 žalované elektronicky, vyplynulo zjištění, že chladicí zařízení mělo být umístěno vně hospodářské budovy bývalého chlěva v nově zřízené přístavbě a samostatná stavba ve dvoře usedlosti je náhradním řešením, k jehož realizaci přistoupila žalovaná teprve po 28. 2. 2018. Za této situace soud shledal, že žalovaná svůj závazek zajistit stavební připravenost do 28. 2. 2018 nesplnila. Soud proto shledal, že ujednání o smluvní pokutě obsažené v čl. IV. odst. 3 smlouvy o dílo v souladu se smlouvou zaniklo. Pokud nebyly po stavební stránce prostory bývalé stáje ve stavu umožňujícím uvedení technologie do provozu a neexistovaly prostory, do nichž mělo být umístěno chladicí zařízení, nemohla žalobkyně splnit závazek tak, jak je formulovaný v čl. I. odst. 2 smlouvy. Nebylo-li možno provést montáž díla a jeho uvedení do provozu do 28. 3. 2018 z důvodu nezajištění stavební připravenosti ve sjednaném termínu, nelze po žalobkyni požadovat zaplacení smluvní pokuty dle čl. IV. odst. 3 smlouvy o dílo. Žalované tak pohledávka v uplatněné výši vyplývající z ujednání o smluvní pokutě nevznikla, byť žalobkyně dílo nedodala ve sjednaném termínu. Vzhledem k zjištění, že žalovaná nezajistila stavební připravenost ve sjednaném termínu bylo zcela nadbytečné provádět dokazování, vč. výsledku M. [redacted] D. [redacted] k tvrzení žalované, že žalobkyně neměla kapacity k provedení díla řádně a včas neboť se dostala do prodlení při dodávce jiného minipivovaru.

55. Rovněž tak pokud jde o pohledávku žalované spočívající v náhradě škody, má soud za to, že je třeba předně posoudit, který z účastníků smluvního vztahu za toto prodlení odpovídá. Žalovaná vyčíslila škodu, která jí v důsledku prodlení žalobkyně s dodáním díla měla vzniknout částkou 2 100 000 Kč, s tím, že jde o ušlý zisk z prodeje piva za dobu od 31. 3. 2018 do 15. 6. 2019, tedy za prodlení trvající 14 měsíců. Je zcela zřejmé, že už při uzavírání smlouvy v říjnu 2017 strany jednaly s vědomím, že v prostorách bývalé stáje musí být provedeny úpravy stavebního charakteru, které umožní v tomto prostoru realizovat výrobu piva, tedy potravinářský provoz. Součástí závazku žalobkyně bylo uvedení namontované technologie do provozu, což nesporně vyžaduje fungující rozvody elektřiny, vody a kanalizaci. Technologii minipivovaru rovněž nebylo možno uvést do provozu dříve, než bude dokončena stavba pro umístění chlazení a řezačky a prostory bylo nutno pro dodání rozměrných tanků zpřístupnit i

stavebně. Z výpovědi J. Z. vyplynulo, že technologie byla dodána a zprovozněna v průběhu listopadu 2018 a od tohoto měsíce probíhaly zkušební várky. Bývalý jednatel uvedl, že za dobu užívání technologie bylo uvařeno cca 10 zdařilých dávek. V řízení bylo prokázáno, že žalovaná měla veřejnoprávní oprávnění vařit pivo od ledna 2019 a pivo po tomto datu vyráběla a nabízela k prodeji, byť vzhledem k její nesoučinnosti (nezbavení mlčenlivosti orgánů celní správy) není zjištěno, o jaké množství se jednalo a kdy byly jednotlivé várky vyrobeny. Pokud jde o příčiny prodlení s dodáním technologie, shledal soud, jak je výše uvedeno, že tyto spočívají v prodlení žalované s realizací stavební připravenosti objektů v usedlosti čp. S pro její umístění. Tento závěr je, kromě jiného, podporován i zjištěním, že projekt k rekonstrukci objektu na minipivovar byl zpracován až v roce 2019 a v té době také žalovaná teprve zahájila stavební řízení a začala se zabývat souhlasem dotčených orgánů s rekonstrukcí památkově chráněného objektu, v němž v té době již minipivovar fakticky existoval a byl využíván k výrobě piva. I z faktur dodavatele stavebních prací společnosti IT4 s.r.o. je patrné, že stavební práce v objektu, vč. elektrorozvodů a řešení odpadů budováním jímky, i přístupové cesty probíhaly kontinuálně do října 2018. Nelze přehlížet ani zjištění, že žalovaná pivo vyráběla a nabízela k prodeji i v období, za které uplatnila nárok na náhradu škody. Na základě těchto skutkových zjištění soud uzavřel, že žalované škoda, za kterou by odpovídala žalobkyně a která by byla v příčinné souvislosti s nesplněním smluvních povinností žalobkyně, nevznikla a žalobkyně proto za vyčíslenou škodu neodpovídá. Soud má za to, že důvody prodlení s dodáním technologie spočívaly především v přístupu žalované k zajištění stavební připravenosti prostor bývalého chlěva pro potravinářský provoz, kterým minipivovar bezesporu je. Na vliv prodlení žalované se stavební připraveností je pamatováno i v samotné smlouvě o dílo, v níž strany ujednaly, že o dobu prodlení objednatele se stavební připraveností se automaticky prodlužuje doba plnění zhotovitele (čl. II odst. 3. věta druhá smlouvy). Uplatněný nárok na náhradu škody se tak soudu nejvíce jeví jako důvodný. Soud z těchto důvodů shledává nadbytečným zabývat se způsobem vyčíslení škody a její výší, byť v tomto směru se jeví jako logické námitky žalobkyně, že žalovaná zcela přehlíží náklady na výrobu piva a uvažuje pouze s příjmy. Nadto je třeba poukázat na skutečnost, že se jedná o pohledávku nejistou a nezpůsobitou k započtení ve smyslu ust. § 1987 odst. 2 o.z. (srov. rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia ze dne 9. 9. 2020, sp. zn. 31 Cdo 684/2020, v němž jsou rozvedeny závěry žalovanou citovaného rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 1. 10. 2018, sp. zn. 28 Cdo 5711/2017). V citovaných rozhodnutích soudy dovodily (mimo jiné), že „nejistou nebo neurčitou“ ve smyslu vykládaného ustanovení je (zásadně) pohledávka ilikvidní, tj. pohledávka, která je co do základu a/nebo výše sporná (nejistá), a jejíž uplatnění vůči dlužníkovi (věřiteli pasivní pohledávky) formou námitky započtení vyvolá (namísto jednoznačného, tj. oběma dotčenými stranami akceptovaného zániku obou pohledávek v rozsahu, v jakém se kryjí) spory o existenci či výši aktivní pohledávky, tj. místo uspokojení pasivní pohledávky bude mezi stranami veden spor o existenci a výši aktivní pohledávky. Aktivně započítávaná pohledávka tedy nebude jistá a určitá ve smyslu ust. § 1987 odst. 2 o.z. zpravidla tehdy, jeví-li se aktivní pohledávka jako objektivně sporná, tj. má-li žalobce proti této pohledávce relevantní věcné argumenty a vyžaduje-li zjištění (prokázání) této pohledávky co do důvodu nebo výše rozsáhlejší či složitější dokazování, jež by vedlo k neúměrnému prodloužení řízení o žalobou uplatněné (pasivní) pohledávce. Za nejistou či neurčitou lze aktivní pohledávku považovat zpravidla toliko tehdy, je-li míra nejistoty ohledně ní vyšší než je tomu v případě pasivní pohledávky. Soud z výše uvedených důvodů neshledal, že by započtení této nejisté pohledávky žalované vedlo k zániku pohledávky žalobkyně uplatněné v tomto řízení.

56. Žalovaná dále v průběhu řízení uplatnila vůči žalobkyni nárok z odpovědnosti za vady předaného díla spočívající v nárocích z odstoupení od smlouvy o dílo ze strany objednatele, který je opřen o tvrzení, že předané dílo bylo vadné a vady nebyly odstraněny ve lhůtě 30 dnů

od jejich vytčení žalobkyni. Žalovaná vychází z toho, že dílo bylo předáno žalobkyni 15. 6. 2019, tj. v den, který je vyznačen na podepsaném předávacím protokolu. V této listině žalovaná žalobkyni vytýká vady spočívající v nefunkčním ohřevu, ohnutých prořezávacích nožích a špatném (nepřesném) chlazení tanků. Žalobkyně popírala, že by jí byla tato listina doručena a doklad o jejím odeslání žalovanou předložen nebyl. Žalovaná navrhovala, aby soud učinil dotaz na Českou poštu směřující k vyhledání zásilek, které po 15. 6. 2019 žalovaná odeslala na adresu žalobkyně. Soud má za to, že nelze požadovat, aby soud vyhledával důkazy k prokázání tvrzení některé ze stran a tento dotaz proto neprovedl. Soud se v této souvislosti zabýval tím, kdy došlo k zániku závazku žalobkyně k dodání díla splněním závazku a k jakému okamžiku se upíná počátek lhůty k vytknutí vady kupujícím. Takovým dnem je den převzetí věci (srov. rozhodnutí NS /CR sp. zn. 30 Cdo 2175/2000 ze dne 1. 12. 2000). Vzhledem k závěru, že k převzetí díla žalovanou došlo dne 21. 12. 2018 se soud zabýval tím, zda žalovaná vytkla žalobkyni vady díla včas, když žalobkyně namítla, že k vytčení vad došlo až dopisem ze dne 26. 2. 2021, neboť o odeslání protokolu z 15. 6. 2019 a jeho doručení žalobkyně nebyl k dispozici žádný důkaz. Nelze přehlédnout, že vady byly vytýkány žalobkyni již v únoru 2019 v elektronické zprávě J. Z. tedy 2 měsíce po předání díla, ale současně žalovaná prokázala, že vady řešila s jednatelem žalobkyně již v lednu 2019. Tyto vady však byly žalobkyní řešeny, s tím, že v dubnu roku 2019 vyměnila žalobkyně spálená topná tělesa za nová a došlo k výměně čidla chlazení, když toto zjištění je prokázáno výsledkem jednatele žalované i fakturami dodavatelů náhradních dílů a došlo i k opravě prořezávacích nožů. Žalovaná pak i nadále trvala na tom, že výkon topných těles je nedostačující a chlazení je nefunkční (zmatené) a poukazovala na ohýbání prořezávacích nožů ve zcezovací kádì, které mělo být důsledkem použití nekvalitního materiálu. Soud se k námitce žalobkyně, že nejde o vady, za něž by odpovídala, neboť jsou důsledkem chyb obsluhy, zabýval tím, zda jde o vady, za něž žalobkyně odpovídá. Ve věci byl zpracován znalecký posudek zaměřený na existenci a charakter vytýkaných vad, na jehož základě soud uzavřel, že vady, které žalovaná vytýká, nejsou vadami, za které by žalobkyně odpovídala. Vzhledem ke skutečnosti, že technologie byla v mezidobí demontována na jednotlivé části a jejím vlastníkem se stala třetí osoba, která komponenty zpřístupnila ve svém skladu, vycházel znalec z ohledání zachovaných částí technologie a obsahu vzájemných ujednání stran. Dospěl k závěru, že příkon topných těles pro ohřev obsahu rmuto-mladinové pánve je způsobitelný v technologicky únosné době zahřát sladinu po ukončení scezování do varu a odpovídá tomu, co bylo sjednáno ve smlouvě. Znalec rovněž neshledal žádné nedostatky příkonu chlazení a neshledal ani jiné nedostatky chlazení. Poukázal zejména na nutnost plnit tanky tak, aby tekutina dosahovala na horní hranici chladicího prstence, neboť jinak se účinnost chlazení logicky snižuje, což patří k běžným znalostem obsluhy. Pokud jde o vadu spočívající v ohnutí prořezávacích nožů ve zcezovací kádì, znalec konstatoval, že tyto nože mezi demontovanými částmi technologie nalezeny nebyly a tvrzené ohnutí nelze spolehlivě shledat ani z fotografií, které předložila žalovaná. Pokud k takovému ohnutí došlo, dle odborných zkušeností znalce mohlo by být způsobeno nesprávným osazením scezoovacího dna v kádì, což je důsledkem pochybení obsluhy. Na zcezovacím dně by pak byly patrné stopy po zachycení nožů o toto dno, avšak v daném případě však část zcezoovacího dna chybí a nebylo možno ji ohledat, stejně jako nože. Znalec proto ve vztahu k této vadě hodnotil též materiál užitý na dochované komponenty, který žalovaná označovala za nekvalitní a konstatoval, že materiál užitý na jím ohledané díly zařízení – zcezovací kád' a prořez - odpovídá svými vlastnostmi obvyklému standardu. Pokud by k ohnutí nožů došlo, lze toto poškození opravit velmi snadno a s malým nákladem a nejde o závadu, která by bránila užívání technologie. Znalecký posudek je tak oporou pro závěr, že žalovanou vytýkané vady nejsou vadami, za které žalobkyně odpovídá. Soud má tak za prokázané, že dílo nevykazovalo ke dni 21. 12. 2018 vady, za které by žalobkyně odpovídala a takové vady nebyly žalované vytčeny ani v průběhu dvouleté záruční lhůty. Žalovaná tak nemohla od smlouvy o dílo pro tyto vady dne 8. 4. 2021 platně odstoupit. Její odstoupení od

smlouvy o dílo, proto soud shledává neplatným, s tím, že povinnost žalované splnit svůj závazek k zaplacení nedoplatku ceny díla dále trvá.

57. Z výše uvedených důvodů soud proto žalobě vyhověl a uložil žalované povinnost k zaplacení nedoplatku ceny díla v uplatněné výši. Pokud jde o splatnost nedoplatku ceny díla vycházela žalobkyně ze dne splatnosti uvedeného ve faktuře č. 201810, která dle svého textu měla být zaplacená do 26. 12. 2018. V řízení však nebylo prokázáno, že by tato faktura byla žalované doručena, když není k dispozici žádný důkaz jejího doručení ale ani důkaz o datu jejího odeslání. Soud proto při stanovení počátku prodlení vycházel z předžalobní výzvy zástupce žalobkyně a přiznal žalobkyni nárok na zákonný úrok z prodlení, který má oporu v ustanovení § 1970 občanského zákoníku, když v řízení bylo prokázáno, že žalovaná byla vyzvána k plnění výzvou právního zástupce žalobkyně odeslanou na adresu žalované dle poštovního podacího lístku dne 21. 10. 2019. Podle ust. § 573 občanského zákoníku se má za to, že došla zásilka odeslaná s využitím provozovatele poštovních služeb došla třetí pracovní den po odeslání, byla-li však odeslána na adresu v jiném státu, pak patnáctý pracovní den po odeslání. Poštovním podacím lístkem bylo prokázáno, že výzva právního zástupce žalobkyně ze dne 21. 10. 2019 byla odeslána téhož dne. Má se za to, že doručena byla 24. 10. 2022, přičemž lhůta k plnění byla v této výzvě stanovena do 28. 10. 2019. Lze tak uzavřít, že ke dni 29. 10. 2019 byla žalovaná s plněním v prodlení. Doručení dřívější výzvy k plnění žalované nebylo v řízení prokázáno. Ve zbývající výši požadovaného úroku z prodlení proto soud žalobu zamítl. Nárok na zaplacení částky 1 452 Kč jako nákladů spojených s uplatněním pohledávky má oporu v ust. § 3 nařízení vlády č. 351/2013 Sb.
58. Žalobkyně měla v řízení neúspěch jen v nepatrné části a vzniklo jí tak dle ustanovení § 142 odst. 3 o.s.ř. právo na náhradu nákladů řízení. Plná náhrada nákladů řízení činí 478 441,80 Kč a sestává ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 34 382 Kč, zálohy na znalečné ve výši 5000 Kč a nákladů zastoupení advokátem a náhrady hotových výloh vč. cestovného. Účelně vynaložené náklady právního zastoupení žalobkyni náleží za 27 úkonů jejího zástupce po 11 470 Kč z tarifní hodnoty 859 537 Kč dle ust. § 6 odst. 1, § 7 bodu 5, vyhl. 177/1996 Sb., dále též a.t., ve výši 316 980 Kč. Jedná se o úkony právní služby spočívající v:
- převzetí zastoupení vč. první porady s klientem (§ 11 odst. 1 písm. a) a.t.),
 - písemném podání ze dne 21. 10. 2019 (§ 11 odst. 1 písm. d) a.t.)
 - sepisu žaloby (§ 11 odst. 1 písm. d) a.t.),
 - vyjádření žalobkyně k odvolání žalované ze dne 10. 4. 2020 (§ 11 odst. 1 písm. d) a.t.),
 - zastupování žalobkyně při jednání odvolacího soudu dne 1. 10. 2020 (§11 odst. 1 písm. g) a.t.),
 - vyjádření žalobkyně k věci samé ze dne 12. 1. 2021, (§ 11 odst. 1 písm. d) a.t.),
 - zastupování při jednání soudu dne 27. 1. 2021 (§11 odst. 1 písm. g) a.t.),
 - zastupování žalobkyně při jednání soudu a to výsledku sv. Sedláře dožádaným soudem dne 8. 4. 2021 (§11 odst. 1 písm. g) a.t.),
 - vyjádření žalobkyně k věci samé ze dne 26. 2. 2021 (§ 11 odst. 1 písm. d) a.t.),
 - replice žalobkyně k věci samé ze dne 8. 3. 2021, která je reakcí na obsah vyjádření žalované ze dne 26. 2. 2021 (§ 11 odst. 1 písm. d) a.t.),
 - vyjádření žalobkyně k věci samé ze dne 16. 4. 2021, jako reakce na obsah vyjádření žalované ze dne 14. 4. 2021 (§ 11 odst. 1 písm. d) a.t.),
 - zastupování žalobkyně při jednání soudu dne 21. 4. 2021 (§11 odst. 1 písm. g) a.t.), od 13.00 do 16.00 hod. – 2 x úkon
 - zastupování žalobkyně při jednání soudu při výsledku jednatele žalobkyně G. [redacted] dožádaným soudem dne 28. 5. 2021 (§11 odst. 1 písm. g) a.t.),
 - důkazní návrh žalobkyně došlý soudu dne 29. 4. 2021 (§ 11 odst. 1 písm. d) a.t.),

- zastupování žalobkyně při jednání soudu dne 21. 7. 2021 (§11 odst. 1 písm. g) a.t.), od 8.35 do 11.35 hod. – 2 x úkon
- zastupování žalobkyně při jednání soudu dne 8.10. 2021 (§11 odst. 1 písm. g) a.t.), od 8.30 do 11.30 hod. – 2 x úkon
- zastupování žalobkyně při jednání soudu dne 9.12. 2022 (§11 odst. 1 písm. g) a.t.), od 8.30 do 11.25 hod. – 2 x úkon
- zastupování žalobkyně při jednání soudu dne 12. 2. 2024 (§11 odst. 1 písm. g) a.t.), od 12.30 do 15.00 hod. – 2 x úkon
- písemné vyjádření ke znaleckému posudku dne 2. 2. 2024.

59. K těmto úkonům přísluší náhrada režijních výloh a to 22 režijních paušálů po 300 Kč dle ust. § 13 odst. 4 a.t. celkem v částce 6 600 Kč. Paušální náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč přináleží za každý úkon právní služby (přestože za účast u jednání trvajícího déle než dvě hodiny přináleží advokátu odměna v dvojnásobné výši oproti odměně za jednání kratší dvou hodin, stále je jednání trvající déle než dvě hodiny jedním úkonem právní služby, ke kterému přináleží jedna paušální náhrada hotových výdajů).
60. Žalobkyně dále uplatnila nárok na náhradu nákladů řízení spočívajících v odměně advokáta za 7 dalších porad přesahujících 1 hodinu dle ust. § 11 odst. 1 písm. c) a.t. a doložila jejich uskutečnění podepsanými záznamy svého zástupce ve dnech 29. 1. 2020, 9. 4. 2020, 5. 11. 2020, 21. 12. 2020, 5. 1. 2021, 1. 2. 2021, 25. 2. 2021. Soud se zabýval účelností takto vynaložených nákladů v kontextu s okolnostmi projednávané věci (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 25. 2. 2015, sp. zn. 30 Cdo 4084/2014). Množství a povaha námitek žalované nesporně vyžadovaly komunikaci zástupce s klientem, ale hledisko účelnosti vynaložených nákladů řízení naplňují jen rady uskutečněné v takovéto souvislosti. Účelně vynaložený náklad řízení soud shledal v poradě přesahující hodinu uskutečněné dne 9. 4. 2020, když 10. 3. 2020 žalovaná podala odvolání do rozsudku pro uznání ze dne 26. 2. 2020 a rovněž tak je z obsahu spisu patrné, že dne 3. 2. 2020 započítala písemně vůči pohledávkám žalobkyně své pohledávky spočívající ve smluvní pokutě 688 712,71 Kč a náhradě škody ve výši 2 100 000 Kč a současně vyzvala žalobkyni k zaplacení částky 1 764 031,71 Kč jako zbytku pohledávky z náhrady škody. Tyto skutečnosti bylo nesporně třeba projednat s klientem a v probíhajícím řízení na ně reagovat. Soud dále shledal účelně vynaloženým nákladem odměnu zástupce za další poradou uskutečněnou dne 21. 12. 2020, neboť je patrné, že proběhla v souvislosti s doručením předvolání k nařízenému jednání a lze předpokládat, že advokát byl nucen projednat s klientem stav věci, další postup i věcnou argumentaci. Též pokud jde o poradou uskutečněnou dne 25. 1. 2021, má soud za to, že jde o účelně vynaložený náklad řízení, když této poradě předcházelo obsáhlé vyjádření žalované, doručené zástupci žalobkyně dne 26. 1. 2021 a nadto bylo na den 27. 1. 2021 nařízeno jednání ve věci, při kterém bylo třeba na důkazní návrhy žalované a její námítky věcně reagovat. Za další rady s klientem přesahující 1 hodinu tak žalobkyni náleží náhrada ve výši 35 220 Kč. (3 x 11 740 Kč).
61. Účelně vynaloženým nákladem řízení však soud neshledal odměnu advokáta za další poradou ve věci přesahující 1 hodinu dne 5. 11. 2020, neboť z obsahu spisu není patrné, že by od 9. 4. 2020 (předchozí další poradou přesahující hodinu) došlo k takové změně, na kterou by bylo třeba v řízení reagovat a tomuto závěru odpovídá skutečnost, že až 12. 1. 2021 došlo soudu podání žalobkyně, které je reakcí na výše uvedený zápočet žalované a její věcné námítky. Pokud jde o účtovanou odměnu zástupce za poradou s klientem přesahující hodinu uskutečněnou dne 5. 1. 2021, konstatuje soud, že od předchozí rady dne 21. 12. 2020 není patrna ze spisu

žádná změna ani jiná okolnost, která by svědčila pro účelnost takto vynaloženého nákladu řízení. Porady skutečně ve dnech 1. 2. 2021 a 25. 2. 2021 vedly k podání dalších doplňovaných vyjádření žalobkyně, ale judikatorní hlediska účelnosti takto vynaložených nákladů nesplňují, když obrana žalované se v této době nikterak nezměnila. Soud proto žalobkyni nepřiznal náhradu nákladů řízení ve vztahu k těmto 4 dalším poradám přesahujícím 1 hodinu.

62. Ve shodě se závěry rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. 2. 2015, sp. zn. 30 Cdo 4084/2014) soud neshledal účelně vynaloženým nákladem řízení vyjádření žalobkyně k doplnění odvolání žalované ze dne 24. 4. 2020, neboť jde o podání, v němž žalobkyně opakuje ve stručnosti svá dosavadní stanoviska a názory; písemné vyjádření k odstoupení od smlouvy ze dne 14. 4. 2021 adresované žalované, neboť se nejedná o úkon uvedený v ust. § 11 odst. 1 písm. i) a.t.; písemné vyjádření žalobkyně ze dne 2. 7. 2021, podané u soudu 29. 6. 2021, neboť jde o další shrnutí dosavadních tvrzení žalobkyně a jejich opakování; opětovné písemné hodnocení provedených důkazů a shrnutí skutkového posouzení žalobkyně v podání ze dne 1. 11. 2021; písemné podání došlé soudu dne 25. 11. 2022, neboť je dle svého obsahu návrhem na odročení jednání nařízeného na den 9. 12. 2022; písemné podání ze dne 2. 12. 2022, které je dalším vyjádřením názorů žalobkyně k procesnímu postupu ve věci; písemné podání ve věci samé ze 4. 1. 2023, které je dle svého obsahu opakováním stanovisek žalobkyně k námitkám žalované; písemné podání ze dne 20. 1. 2023, které je opakováním stanovisek žalobkyně k postupu ve věci a hodnocením provedených důkazů; písemné podání ze dne 23. 8. 2023, které je dalším opakováním stanovisek žalobkyně k postupu ve věci. Soud má za to, že tyto úkony právní služby nesplňují hledisko účelnosti vynaložených nákladů řízení a směřují spíše k jejich navyšování, proto požadovanou náhradu za tyto úkony nepřiznal.
63. Účelně vynaložený náklad řízení soud shledal v cestovním zástupce žalobkyně k jednání soudu z místa sídla advokáta (Olomouc) do Louny a zpět v celkové výši 27 451 Kč ve dnech: 1. 10. 2020 – náhrada jízdného v ceně doložené jízdenkami (vlak) – 344 Kč (Olomouc-Praha), 211 Kč (Praha-Ú.n.L), 162 Kč (Ú.n.L-Praha), 275 Kč (Praha-Olomouc), celkem 992 Kč, a dále jízdy skutečně osobním automobilem Ch[redacted] O[redacted] RZ [redacted] z Olomouce do Loun a zpět ve dnech:
- 27. 1. 2021 - náhrada PHM dle vyhlášky č. 589/2020 Sb. – celkem 696 km (2x348), kombinovaná spotřeba paliva 5,2 litru/100 km dle TP Ch[redacted] O[redacted] RZ [redacted], $5,2 \times 27,20 \times 6,96 = 984$ Kč, náhrada amortizace 4,40 Kč / 1 km, $4,4 \times 696 = 3\,062$ Kč, celkem 4 046 Kč;
 - 21. 4. 2021: náhrada PHM dle vyhlášky č. 589/2020 Sb. – celkem 696 km (2x348), kombinovaná spotřeba paliva 5,2 litru/100 km dle TP Ch[redacted] O[redacted] RZ [redacted], $5,2 \times 27,20 \times 6,96 = 984$ Kč, amortizace dle vyhlášky 4,40 Kč / 1 km, $4,4 \times 696 = 3\,062$ Kč, celkem 4046 Kč;
 - 21. 7. 2021 náhrada PHM dle vyhl. č. 589/2020 Sb. – celkem 696 km (2x348), kombinovaná spotřeba paliva 5,2 litru/100 km dle TP Ch[redacted] O[redacted] RZ [redacted], $5,2 \times 27,20 \times 6,96 = 984$ Kč, amortizace dle vyhlášky 4,40 Kč / 1 km, $4,4 \times 696 = 3\,062$ Kč, celkem 4046 Kč;
 - 8. 10. 2021: náhrada PHM dle vyhlášky č. 589/2020 Sb. – celkem 696 km (2x348), kombinovaná spotřeba paliva 5,2 litru/100 km dle TP Ch[redacted] O[redacted] RZ [redacted], $5,2 \times 27,20 \times 6,96 = 984$ Kč, amortizace dle vyhlášky 4,40 Kč / 1 km, $4,4 \times 696 = 3\,062$ Kč, celkem 4046 Kč;
 - 9. 12. 2022: náhrada PHM dle vyhlášky č. 511/2021 Sb. – celkem 696 km (2x348), kombinovaná spotřeba paliva 5,2 litru/100 Km dle TP Ch[redacted] O[redacted] RZ [redacted]

5,2 x 47,10 x 6,96 = 1705 Kč, amortizace dle vyhlášky 4,70 Kč / 1 km,
4,7 x 696 = 3271 Kč, celkem 4 976 Kč

- 14. 2. 2024: náhrada PHM dle vyhlášky č. 398/2023 Sb. – celkem 696 km (2x348), kombinovaná spotřeba paliva 5,2 litru/100 Km dle TP Ch Cr RZ
5,2 x 38,70 x 6,96 = 1401 Kč, amortizace dle vyhlášky 5,60 Kč / 1 km,
5,6 x 696 = 3898 Kč, celkem 5299 Kč.

64. Vzhledem k vzdálenosti sídla advokáta a procesního soudu soud shledal důvodným výdajem i náklady na ubytování zástupce žalobkyně v Lounech v celkové výši 3 137 Kč ve dnech 21. 7. 2021 v částce 976 Kč, 8. 10. 2021 v částce 969 Kč a 9. 12. 2022 v částce 1 185 Kč, dle doložených faktur ubytovatele. Tento výdaj je odůvodněn v těchto případech tím, že začátek jednání ve věci byl nařízen na ranní hodinu (8.30 hod.) a při dopravních komplikacích mohlo nastat prodloužení advokáta na cestě, popř. zmaření nařízeného jednání.
65. Žalobkyni dále náleží náhrada za čas zástupce strávený na cestách z Olomouce k procesnímu soudu a zpět v celkové výši 14 000 Kč dle ust. § 14 odst. 3 a.t. : 1. 10. 2020 - Olomouc – Praha a zpět (vlak), 20 půlhodin po 100 Kč, celkem 2 000 Kč; 27. 1. 2021 - Olomouc – Louny a zpět (automobil), 20 půlhodin po 100 Kč, celkem 2 000 Kč; 21. 4. 2021 - Olomouc – Louny a zpět (automobil), 20 půlhodin po 100 Kč, celkem 2 000 Kč; 21. 7. 2021 Olomouc – Louny a zpět (automobil), 20 půlhodin po 100 Kč, celkem 2 000 Kč; 8. 10. 2021 Olomouc – Louny a zpět (automobil), 20 půlhodin po 100 Kč, celkem 2 000 Kč; 9. 12. 2022 Olomouc – Louny a zpět (automobil), 20 půlhodin po 100 Kč, celkem 2 000 Kč; 14. 2. 2024 Olomouc – Louny a zpět (automobil), 20 půlhodin po 100 Kč, celkem 2 000 Kč.
66. Zástupce žalobkyně doložil, že je plátcem DPH a žalobkyni proto náleží náhrada 21 % DPH ve výši 70 891,80 Kč.
67. Soud uložil žalované zaplatit vše do tří dnů od právní moci rozsudku, neboť v řízení nevyšly najevo žádné skutečnosti odůvodňující stanovení jiné lhůty k plnění (ust. § 160 odst. 1 o.s.ř.). Náhradu nákladů řízení je žalovaná povinna zaplatit k rukám právního zástupce žalobkyně (§ 149 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Nebudou-li povinnosti stanovené tímto rozhodnutím plněny řádně a včas, může oprávněná osoba po právní moci rozhodnutí podat návrh na soudní výkon rozhodnutí podle části šesté o. s. ř. nebo návrh na exekuci podle zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu.

Louny 23. února 2024

JUDr. Eva Vyskočilová v.r.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Vyskočilovou ve věci

žalobkyně: **R** [redacted] IČO [redacted]
sídlem [redacted]
zastoupená advokátem Mgr. Danielem Mackem
sídlem Haštalská 1072/6, 110 00 Praha 1 - Staré Město

proti
žalované: **S** [redacted] IČO [redacted]
sídlem [redacted]
zastoupená advokátem JUDr. Ondřejem Bultasem
sídlem Sokolovská 81/55, 186 00 Praha 8 - Karlín

o zaplacení 210 770,81 Kč s příslušenstvím

takto:

- I.** Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku ve výši 210 770,81 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 210 770,81 Kč od 9. 12. 2022 do zaplacení, a náklady spojené s uplatněním pohledávky ve výši 1 200 Kč, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II.** Návrh, kterým se žalovaná domáhá, aby soud dle ust. § 1793 odst. 1 o.z. dohodu účastníků o vrácení obalových materiálů zrušil, se zamítá.
- III.** Žalovaná je povinna zaplatit státu – České republice soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, na účet Okresního soudu v Lounech.

- IV. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů ve výši 132 457 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně Mgr. Daniela Macka, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně podala dne 5. 1. 2023 u soudu návrh na vydání elektronického platebního rozkazu, kterým se domáhala po žalované zaplacení částky 210 770,81 Kč jako ceny obalů, v nichž žalované dodala ve dnech 8. 6. 2022 a 9. 6. 2022 objednané zboží. Žalovaná však obalový materiál ve sjednané lhůtě žalobkyni nevrátila. Žalobkyně tvrdila, že pro takový případ byla sjednána cena obalového materiálu, a to cena plastové palety potravinářské ve výši 100 Eur/ks, cena nerezového rámu 60 Eur/ks a cena proložky 1,10 Eur/ks. V dohodnuté lhůtě nebylo žalobkyni vráceno 42 palet v celkové ceně 4 200 Eur, 41 ks nerezových rámu v ceně 2 460 Eur a 533 ks proložek v ceně 586,3 Eur. Při kurzu 24,86 Kč/Euro žalobkyně vyčíslila svůj nárok částkou 210 770,81 Kč vč. 21 % DPH. a $100 \text{ E} = 4 200 \text{ E v Kč} \times 24,86 \text{ Kč} = 104 412 \text{ Kč} + 21 \% \text{ DPH}$. Závazek žalované k vrácení obalových materiálů a jejich cena jsou zachyceny písemně v listině označené jako stvrzení, podepsané před uskutečněním dodávky dne 18. 5. 2022 jednatelem žalované p. § [REDAKCE]. Poté, co ve sjednané lhůtě do 30. 11. 2022 nedošlo k vrácení obalů, vystavila žalobkyně dne 1. 12. 2022 fakturu č. 222045 znějící na částku 8 769 EUR, tj. 210 770,81 Kč splatnou do 8. 12. 2022. Žalovaná však ničeho neuhradila a žalobkyně proto požaduje též zaplacení úroku z prodlení v zákonné výši z částky 210 770,81 Kč od 9. 12. 2022 do zaplacení.
2. Soud ve věci vydal elektronický platební rozkaz, proti němuž podala žalovaná odpor a namítla, že předmětné obalové materiály byly nachystány k odvozu na adresu provozu žalobkyně, kterou žalované sdělí. Namítla, že uplatněná pohledávka je dle žalované požadavkem na úhradu nemravné a nepřiměřené pokuty, neboť předmětné obalové materiály mají jen naprosto zanedbatelnou hodnotu. Namítla, že pokud by šlo o samostatnou smlouvu, muselo by se jednat o smlouvu závislou na kupní smlouvě o koupi plechovek, neboť bez dodání plechovek by dodání obalů nemělo žádný samostatný ekonomický smysl a od kupní smlouvy na dodávku plechovek žalovaná odstoupila pro skryté vady plechovek a došlo tak i k zániku smlouvy o vrácení obalů. Současně v podání ze dne 20. 3. 2023 žalovaná v rámci své obrany namítla započtení částky 175 797 Kč, s tím, že se jedná o její nárok na vrácení zaplacené ceny dodaných plechovek. Následně v podání ze dne 10. 10. 2023 žalovaná dále namítla, že k dohodě o vrácení obalových materiálů dne 18. 5. 2022 mezi žalobkyní a žalovanou skutečně došlo a žalovaná se zavázala vrátit obalové materiály do 30. 11. 2022. Písemné stvrzení podepsané jednatelem žalované však neobsahuje celou uzavřenou dohodu, neboť ústně bylo sjednáno, že obaly budou vráceny v sídle žalované a žalobkyně byla povinna si obaly sama vyzvednout. Žalobkyně zůstala nečinnou a byla proto vyzvána elektronickou zprávou p. N. [REDAKCE] dne 1. 12. 2022 k jejich vyzvednutí. Žalovaná tak není s plněním (vrácením obalů) v prodlení, když žalobkyně se do sídla žalované nedostavila a obaly si nevyzvedla. Současně žalovaná poukázala na právní úpravu vyplývající z ust. § 1955 odst. 1 o.z., s tím, že místem plnění závazku, jehož předmětem je nepeněžitě plnění by dle zákona bylo sídlo žalované. Uvedla dále že obvyklá hodnota obalových materiálů, o které se jedná, je podstatně nižší a to u palet 55 Eur, u rámu 15 Eur za ks, přičemž proložky se běžně neúčtují. Pokud by ujednání stran bylo posouzeno jako ujednání o smluvní pokutě, jednalo by se o nepřiměřeně vysokou smluvní pokutu a žalovaná navrhuje, aby soud smluvní pokutu snížil dle ust. § 2051 o.z. tak, aby odpovídala hodnotě zajišťované povinnosti.

3. Pokud by byl nárok posouzen jako nárok na zaplacení ceny plnění, namítá žalovaná, že částka ve výši 210 770,81 Kč požadovaná žalobkyní je v hrubém nepoměru k poskytnutému plnění, když hodnota obalových materiálů činí 3 539,25 Eur, tj. vč. DPH 85 069 Kč. Žalovaná navrhl, aby soud dle ustanovení § 1793 odst. 1 rozhodl o zrušení dohody.
4. Soud ve věci provedl důkaz písemným stvrzením datovaným dnem 18. 5. 2022, z něhož zjistil, že jde o prohlášení žalované podepsané jejím jednatelem P. Š., které obsahuje závazek žalované do 30. 11. 2022 vrátit obalové materiály poskytnuté při závozu plechovek společností R. spol. s r.o. a v případě, že v této lhůtě k vrácení nedojde, zavazuje se uhradit na základě faktury vystavené společností R. cenu ve výši 100 Eur za paletu plastovou potravinářskou, 60 Eur za nerezový rám a 1,10 Eur za proložku.
5. Z faktury č. 222045 znějící na částku 8 769 Eur ze dne 1. 12. 2022 bylo zjištěno, že žalobkyně vyzvala žalovanou k zaplacení ceny obalů a to za 42 ks palet plastových potravinářských, 41 ks nerezových rámu a 533 proložek, částku 8 769 Eur. Při kurzu 24,86 Kč / EUR požadovala zaplatit částku 180 163,09 a 37 834,25 Kč jako 21 % DPH, celkem 217 997,34 Kč.
6. Z dodacího listu ze dne 8. 6. 2022 bylo zjištěno, že žalovaná stvrdila převzetí 22 ks palet plastových potravinářských, 22 ks nerezových rámu a 286 kusů proložek. Z dodacího listu ze dne 9. 6. 2022 zjistil soud, že žalovaná stvrdila převzetí 20 ks palet plastových potravinářských, 19 ks nerezových rámu a 247 kusů proložek.
7. Z elektronické komunikace stran bylo zjištěno, že na fakturu žalobkyně ze dne 1.12.2022 reagovala žalovaná elektronickou zprávou z téhož dne, v níž je uvedeno, že má pro žalobkyni připraveno 22 palet, 33 proložek a 39 rámu. Zástupce žalobkyně sv. N. poté žalované ve stejný den sdělil, že žalobkyně je právně zastoupena a faktura byla vystavena za dohodnutých podmínek. Dne 2. prosince 2022 oznámila žalovaná žalobkyni, že má pro žalobkyni připraveno 42 ks palet, 41 ks rámu a 470 ks proložek a dotazuje se na jakou adresu má vše poslat.
8. Žalovaná byla upomenuta o zaplacení ceny obalových materiálů předžalobní výzvou zástupce žalobkyně dopisem ze dne 20. 12. 2022.
9. Z dopisu žalované ze dne 13. 3. 2023 s připojeným potvrzením výrobce plechovek ze 17. února 2023, soud zjistil, že žalovaná vytkla žalobkyni skryté vady zboží, a to plechovek dodaných dne 9. 6. 2022, odstoupila od kupní smlouvy a vyzvala žalobkyni k vrácení částky 175 797 Kč jako zaplacené části kupní ceny. Z elektronické komunikace zástupce žalobkyně a jednatele žalované vyplývá zjištění, že žalobkyně se domáhala po žalované zaplacení ceny dodaných plechovek dopisem ze 17. srpna 2022. Žalovaná elektronickou zprávou ze dne 26. 8. 2022 a 1. 9. 2022 sdělila, že dodané zboží bylo vyrobeno před několika lety, je poškozené a druhý kamion s 19 paletami je u žalované dle dohody pouze zdarma uskladněn.
10. Ze zprávy dodavatele Canpack / č.l. 42/ soud zjistil, že ceny obalového materiálu činí 100 Eur za paletu, 60 Eur za kovový rám 1,10 Eur za proložku a 5,50 Eur za plastovou proložku. Ze zprávy podepsané Z. M. CROWN Bevcan EMEA vyplývá, že

tento dodavatel požaduje při dodání plechovek zálohu 55 Eur/ks palet + 15 Eur/ks kovového rámu a tyto zálohy jsou vratné oproti předání obalů.

11. Z výpovědi svědka N [REDACTED], který obchod sjednával za žalobkyni na základě plné moci, soud zjistil, že žalobkyně byla jednatelem žalované upozorněna před odebráním zboží na to, že nemá obalové materiály, které by mohly být vráceny za obalové materiály v nichž byly plechovky uskladněny. Svědek se proto s jednatelem žalované dohodl na tom, že žalobkyni budou vráceny původní obaly poté, co žalovaná prodá zboží svému zákazníkovi. Žalobkyně pak vyhotovila písemné stvrzení, které bylo zasláno jednatelem žalované k podpisu a ten jej podepsal a orazítkované vrátil. K sjednání dohody došlo v průběhu transportu plechovek. Místo pro vrácení obalů měla žalobkyně sdělit žalované na její dotaz poté, co bude žalovaná mít obalový materiál připraven k vrácení. Dle dohody měla žalovaná do místa označeného žalobkyní dovézt plechovky na vlastní náklady. Žalovaná však žalobkyni ve sjednané lhůtě obaly nevrátila a ve věci obalů ji nikterak nekontaktovala, proto žalobkyně vystavila fakturu na zaplacení sjednané ceny obalů. Teprve na tuto fakturu reagovala žalovaná elektronickou zprávou p. N [REDACTED] z 1. 2. 2022, ale jednatelka žalobkyně trvala na zaplacení sjednané ceny obalů.
12. Z výpovědi sv. G [REDACTED] soud zjistil, že svědek zprostředkoval žalobkyni obchod s žalovanou a to prodej plechovek, neboť z předchozích obchodů s plechovkami se znal s jednatelem žalované. Jednateli žalované předal cca 5 ks vzorků a poté, co řekl, že by je vzal, mu dal kontakt na pana N [REDACTED] a dále se o věc nezajímal. Plechovky, o které se jednalo, viděl ve skladu Alibony v Litvli. Z vlastních obchodů ví, že při koupi plechovek je požadována prodejcem záloha. Obaly na plechovky jsou speciální a cena palety vychází třeba na 180 EURO cena rámu na 60 Euro a proložky cca za 1,5 Euro. Nedojde-li k vrácení obalů, musí se tyto částky dodavateli uhradit. Tyto ceny odpovídají obalovému materiálu, v němž byly uloženy plechovky žalobkyně v areálu Alibony, které zde viděl.
13. Z výpovědi svědkyně N [REDACTED] vyplynulo, že jde o zaměstnankyni žalované, která 1. 12. 2022 reagovala na fakturu žalobkyně k úhradě ceny obalových materiálů. Za tímto účelem zjistila po doručení faktury počet obalů na skladě a oznámila jej zástupci žalobkyně s tím, aby si obaly vyzvedli. Další den dostala od skladníka jiné údaje, proto znovu kontaktovala žalobkyni. Poté věc předala p. Š [REDACTED]. V případě, že žalovaná nebo další firmy, které má svědkyně na starosti, dodávají plechovky odběratelům, vyúčtují zálohu na obaly a tuto po jejich vrácení formou dobropisu vrací odběrateli. Tyto konkrétní plechovky byly prodány do Litvy a odběrateli byla vyúčtována záloha na obaly. O domluvě mezi žalobkyní a žalovanou v tomto obchodním případě nebyla svědkyně informována.
14. Z účastnické výpovědi P [REDACTED] Š [REDACTED] soud zjistil, že jde o jednatele žalované. Uvedl, že s plechovkami obchodují ve velkém množství a zálohy na obaly jsou řešeny v rámcové smlouvě. Obalové materiály jsou zaměnitelné a dají se předávat náhradou. V tomto případě však nebylo možné náhradní obaly předat žalobkyni při převzetí z logistických důvodů. Plechovky zakoupené od žalobkyně šly k obchodnímu partnerovi do Litvy a obaly byly vráceny dlouho před uplynutím termínu pro jejich vrácení. Dle dohody si tyto obaly měla vyzvednout u žalované žalobkyně. O obsahu dohody nebyla sv. N [REDACTED] jednatelem informována a jednatel neví, zda bylo žalobkyni sděleno, že obaly jsou již zpět u žalované a lze je převzít, to šlo mimo něho. Pokud jde o plechovky odebrané od žalobkyně, tyto zaplatil žalovaná litevský odběratel, ale peníze bylo třeba vrátit, protože plechovky byly

vadné (staré) a nebyly vhodné na plnění nápoji. Mezi stranami probíhá další spor o zaplacení ceny plechovek.

15. Při právním posouzení věci soud vycházel zejména z následujících zákonných ustanovení.
16. Dle § 1746 OZ mohou smluvní strany svá vzájemná práva a povinnosti upravit i jinou smlouvou, než jsou typové smlouvy shora vyjmenované. Nepojmenovaná smlouva však nesmí směřovat k odchýlení se od kogentních ustanovení upravujících typovou smlouvu, tj. od ustanovení od nichž se odchýlit nelze.
17. Podle § 1 odst. 2 o. z. nezakazuje-li to zákon výslovně, mohou si osoby ujednat práva a povinnosti odchýlně od zákona; zakázána jsou ujednání porušující dobré mravy, veřejný pořádek nebo právo týkající se postavení osob, včetně práva na ochranu osobnosti.
18. Podle § 3 odst. 2 písm. d) o. z. daný slib zavazuje a smlouvy mají být splněny.
19. Podle § 553 odst. 1 o. z. o právní jednání nejde, nelze-li pro neurčitost nebo nesrozumitelnost zjistit jeho obsah ani výkladem.
20. Podle § 555 o. z. právní jednání se posuzuje podle svého obsahu.
21. Podle § 556 o. z. co je vyjádřeno slovy nebo jinak, vyloží se podle úmyslu jednajícího, byli-li takový úmysl druhé straně znám, anebo musela-li o něm vědět. Nelze-li zjistit úmysl jednajícího, přisuzuje se projevu vůle význam, jaký by mu zpravidla přikládala osoba v postavení toho, jemuž je projev vůle určen (odstavec první). Při výkladu projevu vůle se přihlídně k praxi zavedené mezi stranami v právním styku, k tomu, co právnímu jednání předcházelo, i k tomu, jak strany následně daly najevo, jaký obsah a význam právnímu jednání přikládají (odstavec druhý).
22. Podle § 580 o. z. neplatné je právní jednání, které se přičí dobrým mravům, jakož i právní jednání, které odporuje zákonu, pokud to smysl a účel zákona vyžaduje.
23. Podle § 1727 věty první o. z. každá z několika smluv uzavřených při téže jednání nebo zahrnutých do téže listiny se posuzuje samostatně.
24. Z ustálené judikatury Nejvyššího soudu a Ústavního soudu se podává, že jedním ze základních principů výkladu smluv je priorita výkladu, který nezakládá neplatnost smlouvy, před takovým výkladem, který neplatnost smlouvy zakládá, jsou-li možné oba výklady (potius valeat actus quam pereat). Neplatnost smlouvy má proto být výjimkou, nikoli zásadou.
25. Na základě provedených důkazů, které soud hodnotil samostatně i ve vzájemné souvislosti, jakož i nesporných tvrzení stran, soud shledal, že mezi stranami došlo k uzavření ústní smlouvy kupní, kterou žalobkyně prodala žalované plechovky s potiskem, které byly uskladněny v původních obalech ve skladu společnosti Alibona v Litovli. Žalovaná zajistila přepravu plechovek v původních obalech na vlastní náklady ze skladu v Litovli a tyto převzala dle dodacích listů ve dnech 8. 6. a 9. 6. 2022. Pro žalobkyni šlo o nahodilý obchodní případ, když s plechovkami běžně neobchoduje. Obchod byl zprostředkován svědkem G. [REDAKCE], který znal jednatele žalované z jiných obchodů s plechovkami. Žalovaná nebyla schopna při převzetí plechovek předat žalobkyni náhradní obaly, proto

jednatel žalované P. Š. podepsal písemné stvrzení. Soud uzavřel po skutkové stránce, že toto písemné stvrzení vychází z ústní dohody sjednané mezi žalobkyní zastoupenou sv. N. a žalovanou jednající jednatelem P. Š., jejímž obsahem byla ujednání o vrácení obalů od dodaného zboží, včetně závazku žalované tyto obaly vrátit do 30. 11. 2022, s tím, že v případě nevrácení obalů do tohoto data, žalovaná uhradí žalobkyni cenu obalů ve výši obsažené v předmětném stvrzení. Z této listiny vzal soud za prokázané, že žalovaná se pro případ nevrácení obalů ve sjednané lhůtě zavázala zaplatit žalobkyni cenu plastové palety potravinářské ve výši 100 Eur/ks, cenu nerezového rámu 60 Eur/ks a cenu proložky 1,10 Eur/ks + DPH. Stvrzení je podepsáno jednatelem žalované P. Š. V řízení bylo prokázano dodacími listy ze dne 8. 6. a 9. 6. 2022 a mezi stranami ani nebylo sporné, že žalovaná převzala 42 ks palet, 41 ks nerezových rámu a 533 ks proložek. Tento obalový materiál do 30. 11. 2022 žalovaná nevrátila a ani žalobkyni nesdělila, že má připraveny obaly k vrácení. Žalobkyně dne 1. 12. 2022 vystavila fakturu č. 222045 znějící na částku 8 769 Eur, kterou požaduje uhradit převzatý obalový materiál. Výše fakturované částky vychází z ceny jednotlivých druhů obalů ve výši 100 Eur/ks palety plastové potravinářské, 60 Eur/ks nerezového rámu a 1,10 Eur/ks proložky + DPH a počtu nevrácených obalů a to 42 ks palet, 41 ks nerezových rámu a 533 ks proložek. Při kurzu 24,86 Kč/EUR požadovala zaplatit částku 180 163,09 a 37 834,25 Kč jako 21 % DPH, celkem 217 997,34 Kč. Na fakturu reagovala žalovaná až následně elektronickou zprávou z 1. 12. 2022, v níž uvedla, že má pro žalobkyni připraveno 22 palet, 33 proložek a 39 rámu. Téhož dne sdělil zástupce žalobkyně sv. N., že žalobkyně je právně zastoupena a faktura byla vystavena za dohodnutých podmínek. Dne 2. prosince 2022 sdělila žalovaná, že má pro žalobkyni připraveno 42 ks palet, 41 ks rámu a 470 ks proložek a dotazuje se na jakou adresu má vše poslat. Žalobkyně však setrvala na požadavku na zaplacení ceny obalů dle uzavřené dohody. Naposledy před podáním žaloby vyzval žalovanou k zaplacení ceny obalů zástupce žalované.

26. Pokud jde o předmět sporu má soud za to, že mezi stranami došlo k uzavření nepojmenované smlouvy o vrácení obalů ve smyslu ust. § 1746 o.z. Touto smlouvou se žalovaná zavázala ve sjednané lhůtě vrátit obalový materiál, který nebyl žalobkyni předán při převzetí předmětu kupní smlouvy a to ve lhůtě do 30. 11. 2022. Pro případ, že v této lhůtě obaly nevrátí, zavázala se zaplatit žalobkyni sjednanou finanční náhradu za nevrácené obaly. Protože žalovaná převzaté obaly nevrátila ve sjednané lhůtě, byla žalobkyní vyzvána k zaplacení jejich ceny ve sjednané výši.
27. Sporným strany učinily, zda obaly měly být předány v sídle žalované, jak žalovaná tvrdila, nebo v místě určeném žalobkyní, jak tvrdila žalobkyně. Sporným činily strany též to, která ze smluvních stran měla zajistit jejich vrácení žalobkyni a nést náklady s tím spojené. V tomto směru písemné stvrzení žádné ujednání neobsahuje. Dohoda účastníků byla sjednána zástupcem žalobkyně sv. N. a žalovanou jednající jednatelem P. Š. Z výpovědi sv. N. vzal soud za prokázané, že žalovaná neměla v době předání plechovek náhradní obaly, které by mohla žalobkyni předat. Bylo proto dohodnuto, že žalovaná vrátí původní obaly, až prodá zboží svému zákazníkovi. Pokud jde o místo předání obalů, vycházel soud z výpovědi svědka N., kdy to mělo být určeno žalobkyní poté, co žalovaná sdělí, že má připraveny obaly k vrácení. Tato výpověď se soudu jevila jako logická a přesvědčivá, neboť, pokud měly být vráceny původní obaly, v nichž žalovaná dodala plechovky svému zákazníkovi, měla informaci o tom, že jsou opět v její dispozici, pouze žalovaná. Logicky a věrohodně výpověď svědka vyznívá i pokud

svědek uvedl, že v zájmu případných dalších obchodních vztahů chtěla žalobkyně místo plnění určit tak, aby vyhovovalo jak žalobkyni, tak žalované. Naproti tomu jednatel žalované uváděl, že to měla být žalobkyně, kdo si pro obaly do sídla žalované přijede. Výpověď sv. N [redacted] a jednatele žalované se shodují v tom, že žalovaná nemohla náhradní obaly dodat žalobkyni v době převzetí zboží. To logicky vedlo k ústní dohodě o vrácení obalů a podpisu stvrzení jednatelem žalované, neboť existence této listiny je důkazem o tom, že strany vycházely ze skutečnosti, že žalovaná náhradními obaly nedisponuje, tyto při převzetí plechovek žalobkyni předat nemůže a může je tedy vrátit až později. Byl tak dán důvod pro sjednání lhůty k jejich vrácení a současně i k sjednání finanční náhrady za nevrácené obaly pro případ, že k jejich vrácení ve sjednané lhůtě nedojde. I délka lhůty pro vrácení obalů podporuje skutkový závěr, že měly být vráceny původní obaly, neboť jinak žalovaná nepochybně jinými obaly disponovala, jak vyplynulo i z výpovědi jejího jednatele. Pokud jde o obsah dohody o vrácení obalů, vč. ujednání o způsobu a místě pro vrácení obalů, jevila se proto soudu výpověď svědka N [redacted] jako přesvědčivá a logická a nadto je podporována i obsahem písemného stvrzení, jakož i obsahem elektronické komunikace stran (viz elektronickou zprávu p. N [redacted] ze dne 2. 12. 2022, v níž se dotazuje, kam mají být obaly dodány). Skutečnosti uváděné sv. N [redacted] korespondují se zjištěními, která soud učinil z písemného stvrzení, přičemž tato výpověď nejevila známky snahy svědka zkreslovat skutečnost a nelze přehlížet, že svědek vypovídal po poučení dle ust. § 126 odst. 1 o.s.ř. s vědomím trestní odpovědnosti za křivou výpověď. Proto soud vycházel při hodnocení skutkového stavu ohledně obsahu dohody o vrácení obalů z výpovědi sv. N [redacted] nikoli z výpovědi jednatele žalované, u něhož nelze přehlížet ekonomickou spjatost s žalovanou.

28. Soud se současně zabýval jednotlivými námitkami žalované a shledal, že s ohledem na skutkový závěr, že místo pro vrácení obalů měla žalobkyně určit a sdělit žalované na její dotaz po vrácení obalů od zákazníka žalované, nelze přisvědčit námitce žalované, že k vrácení obalů ve sjednané lhůtě nedošlo v důsledku prodlení žalobkyně. Soud shledal, že to byla žalovaná, kdo, do doručení faktury, kterou byla vyzvána k zaplacení sjednané ceny obalů, ve věci vrácení obalů nevyzval žalobkyni, aby mu sdělila, kam lze obaly vrátit. Ani námitka, že sama žalobkyně neuhradila za obaly žádnou zálohu dokládáná zprávou AMP Trading Poland Sp. z o.o. (č.l. 130,131) se soudu nejeví jako podstatná pro posouzení závazku žalované k vyplacení náhrady za nevrácené obaly. Nelze přehlížet zjištění, že i žalovaná při prodeji plechovek žádá od svých odběratelů zálohu na obaly, jak uvedla sv. N [redacted] (č.l. 133 spisu).
29. Pokud jde o námitku žalované, že nárok je požadavkem na úhradu nemravné a nepřiměřené pokuty, neboť předmětné obalové materiály mají jen naprosto zanedbatelnou hodnotu, soud se s tímto právním hodnocením nároku neztotožnil. Z obsahu stvrzení a z výpovědi sv. N [redacted] jednoznačně vyplývá, že jde o sjednanou výši náhrady příslušející žalobkyni za obaly v případě, že nebudou ve stanovené lhůtě vráceny, nikoli o sankci za jejich nevrácení a nejedná se tak o ujednání o smluvní pokutě. Soud proto neshledal důvod zabývat se návrhem žalované na snížení uplatněného nároku dle ust. § 2051 o.z. tak, aby odpovídala hodnotě zajišťované povinnosti.
30. Námitku, že dohoda o vrácení převzatých obalů není samostatnou smlouvou a že došlo k zániku ujednání o vrácení obalů a zaplacení sjednané náhrady v případě jejich nevrácení v důsledku odstoupení žalované od kupní smlouvy o koupi plechovek, soud neakceptoval. Vycházel ze skutkového zjištění, že obaly, v nichž jsou dodávky plechovek realizovány,

nejsou věci bez hodnoty, když dodavatelé plechovek vyžadují zaplacení záloh na obalový materiál (viz výpověď jednatele žalované č.l. 133, výpověď sv. G [redacted] č.l. 149) výpověď sv. N [redacted] č.l. 106) a o ceně obalů vypovídá i zpráva společnosti Canpack (viz č.l. 42). Tato praxe byla jednatelem žalované známa a sám uvedl, že od svých odběratelů rovněž vyžaduje žalovaná zaplacení záloh na obalový materiál. Vzhledem k jeho erudici v oblasti obchodu s plechovkami, má soud za to, že tyto skutečnosti, zejména povědomost o tom, že obalový materiál není bezcennou komoditou, jej vedly k uzavření dohody o vrácení obalů s žalobkyní a podpisu stvrzení, z něhož má soud za prokázanou sjednanou výši náhrady obalových materiálů příslušející žalobkyni pro případ, že tyto nebudou ve sjednané lhůtě vráceny. Soud má za to, že dohoda o vrácení obalů proto není smlouvou závislou na existenci smlouvy o dodání plechovek. Její smysl a hospodářský účel je nezávislý na smlouvě o koupi plechovek a je schopna plnit svůj účel samostatně i pokud by neexistovala smlouva o převodu vlastnictví k plechovkám. Nelze přehlížet ani to, že žalovaná se zavázala vrátit obaly do 30. 11. 2022 a v této lhůtě závazek nesplnila. K odstoupení od smlouvy o dodávce plechovek přistoupila v březnu roku 2023, tedy v době, kdy sjednaná lhůta pro vrácení obalů uplynula, přičemž závazek vrátit obaly zanikl uplynutím stanovené lhůty /doby/ a žalované vznikla povinnost k zaplacení sjednané náhrady jako nový závazek. K vzniku tohoto závazku by nedošlo, pokud by žalovaná obaly fyzicky vrátila do 30. 11. 2022. I pokud by v souběžně vedeném řízení u zdejšího soudu o zaplacení ceny dodaných plechovek, soud shledal obranu žalované důvodnou, popř. z jiného důvodu jí povinnost k zaplacení kupní ceny plechovek neuložil, práva a povinnosti z dohody o vrácení obalů nezaniknou právě s ohledem na hospodářský smysl a účel této samostatné dohody (srov. rozhodnutí NS ČR sp. zn. 23 Cdo 1769/2010).

31. V podání ze dne 20. 3. 2023 žalovaná v rámci své obrany namítla započtení částky 175 797 Kč, s tím, že se jedná o její nárok na vrácení zaplacené ceny dodaných plechovek. Při jednání dne 11. 10. 2023 žalovaná uvedla, že námitku započtení již v tomto řízení neuplatňuje a žádá, aby k ní soud nepřihlížel, neboť tuto námitku má v úmyslu uplatnit v souběžně vedeném řízení zdejšího soudu v jiném řízení vedeném pod sp. zn. 9 C 387/2022. Vzhledem k tomu, že námitka již vznesena byla, soud při jednání dne 10. 1. 2024 poučil žalovanou podle § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř., aby doplnila skutková tvrzení a označila důkazy o tom, že žalovaná má proti žalobkyni pohledávku na vrácení kupní ceny ve výši 175 797 Kč (zápočet č.l. 24) vzniklou v důsledku porušení povinností žalobkyně z kupní smlouvy ze dne 13. 3. 2023. Žalovaná ani poté svá tvrzení o předmětné pohledávce nedoplnila, důkazy neoznačila a uvedla, že tvrzení doplňovat a důkazy označovat v tomto směru nebude. Soud proto k námitce započtení nemohl přihlídnout, když žalovaná neprokázala existenci započítávané pohledávky. Nadto je třeba poukázat na skutečnost, že se jedná o pohledávku nejistou a nezpůsobilou k započtení ve smyslu ust. § 1987 odst. 2 o.z. (srov. rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia ze dne 9. 9. 2020, sp. zn. 31 Cdo 684/2020, v němž jsou rozvedeny závěry žalovanou citovaného rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 1. 10. 2018, sp. zn. 28 Cdo 5711/2017). V citovaných rozhodnutích soudy dovodily (mimo jiné), že „nejistou nebo neurčitou“ ve smyslu vykládaného ustanovení je (zásadně) pohledávka ilikvidní, tj. pohledávka, která je co do základu a/nebo výše sporná (nejistá), a jejíž uplatnění vůči dlužníkovi (věřiteli pasivní pohledávky) formou námitky započtení vyvolá (namísto jednoznačného, tj. oběma dotčenými stranami akceptovaného zániku obou pohledávek v rozsahu, v jakém se kryjí) spory o existenci či výši aktivní pohledávky, tj. místo uspokojení pasivní pohledávky bude mezi stranami veden spor o existenci a výši aktivní pohledávky. Aktivně započítávaná pohledávka tedy nebude jistá a určitá ve smyslu ust. § 1987 odst. 2 o.z. zpravidla tehdy, jeví-li se aktivní pohledávka jako objektivně sporná, tj. má-li žalobce proti této pohledávce relevantní věcné argumenty a vyžaduje-li zjištění (prokázání) této pohledávky co do důvodu

nebo výše rozsáhlejší či složitější dokazování, jež by vedlo k neúměrnému prodloužení řízení o žalobou uplatněné (pasivní) pohledávce. Za nejistou či neurčitou lze aktivní pohledávku považovat zpravidla toliko tehdy, je-li míra nejistoty ohledně ní vyšší, než je tomu v případě pasivní pohledávky. Soud z výše uvedených důvodů neshledal, že by započtení této nejisté pohledávky žalované vedlo k zániku pohledávky žalobkyně uplatněné v tomto řízení.

32. Na základě výše uvedených skutkových a právních závěrů soud shledal nárok žalobkyně po právu a žalobě o zaplacení částky 210 770,81 Kč s přísl. v celém rozsahu vyhovět. Nárok na zaplacení úroku z prodlení v zákonné výši má oporu v ustanovení § 1970 občanského zákoníku, když v řízení bylo prokázáno, že žalovaná byla vyzvána k plnění fakturou doručenou dne 1. 12. 2022 se splatností do 8. 12. 2022.
33. Žalovaná rovněž namítala, že uzavřenou dohodou došlo na straně žalované k jejímu neúměrnému zkrácení a pro případ, že soud posoudí uplatněný nárok jako nárok na zaplacení ceny plnění, navrhla, aby soud ve smyslu ustanovení § 1793 odst. 1 o.z. dohodu o vrácení obalů zrušil, čímž dojde k navrácení všeho do původního stavu, tj. vrácení obalových materiálů žalobkyni a zániku jejího nároku na zaplacení částky ve výši 210 770,81 Kč. Nárok opírala žalovaná o tvrzení, že obalové materiály, o které se jedná, mají cenu výrazně nižší (méně než polovina) oproti ceně sjednané. Obvyklá hodnota obalových materiálů je u palet 55 Eur, u rámu 15 Eur za ks, přičemž proložky se běžně neučtují. Částka ve výši 210 770,81 Kč požadovaná žalobkyní je dle žalované v hrubém nepoměru k poskytnutému plnění, když hodnota obalových materiálů činí 3 539,25 Eur, tj. vč. DPH 85 069 Kč. Žalovaná navrhla, aby soud dle ustanovení § 1793 odst. 1 o. z. rozhodl o zrušení dohody. Soud z provedených důkazů shledal, že v projednávané věci se jedná o obchodní vztah mezi dvěma podnikateli. Tito podnikatelé vůči sobě navzájem vystupují v rovnovážném postavení a v řízení nevystaly žádné okolnosti či zjištění, které by nasvědčovaly tomu, že žalovaná je v tomto vztahu slabší stranou. Pokud jde o zkušenosti s prodejem plechovek, tyto lze spatřovat spíše na straně žalované, neboť její jednatel řídí i další společnosti zabývající se nákupem a prodejem plechovek. Náhrada sjednaná mezi účastníky v dohodě o vrácení obalů odpovídá ceně obalů vyplývající ze zprávy společnosti Canpack (č.l. 42) a nelze proto akceptovat argumentaci žalované o výši depozit (záloh na obaly)) požadovaných společností Crown při prodeji plechovek. Dle ust. § 1795 o.z. právo podle § 1793 o.z. zaniká, není-li uplatněno do jednoho roku od uzavření smlouvy. Současné dle ust. § 1797 podnikatel, který uzavřel smlouvu při svém podnikání, nemá právo požadovat zrušení smlouvy podle § 1793 odst. 1, ani se nemůže dovolat neplatnosti smlouvy podle § 1796 o.z. Vzhledem k tomu, že v projednávané věci se jedná o obchodní vztah mezi podnikateli a současně soud neshledal ve věci skutečnosti, pro které by bylo třeba aplikovat právní posouzení z pohledu ochrany slabší strany (podnikatele podle § 433 o. z., nebo spotřebitele podle § 1810 a násl. o. z.), návrh na zrušení dohody o vrácení obalů uzavřené mezi účastníky výrokem č. II výrokové části rozsudku zamítl.
34. Žalobkyně byla v řízení plně úspěšná a vzniklo jí tak dle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř. právo na náhradu nákladů řízení v plné výši v částce 132 457 Kč. Účelně vynaložené náklady žalobkyně jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 8 432 Kč a náklady právního zastoupení ve výši 124 025 Kč.
35. Účelně vynaložené náklady právního zastoupení žalobkyni náleží za 10 úkonů jejího zástupce po 9 180 Kč z tarifní hodnoty 210 770,81 Kč dle ust. § 6 odst. 1, § 7 bodu 5, vyhl. 177/1996 Sb., dále též a.t, ve výši 91 800 Kč. Jedná se o úkony právní služby spočívající v:
- převzetí zastoupení vč. první porady s klientem (§ 11 odst. 1 písm. a) a.t.),

- předžalobní výzvě k plnění ze dne 20. 12. 2022 (§ 11 odst. 1 písm. d) a.t.),
- sepisu žaloby (§ 11 odst. 1 písm. d) a.t.),
- vyjádření žalobkyně k odporu žalované ze dne 27. 4. 2023 (§ 11 odst. 1 písm. d) a.t.),
- vyjádření žalobkyně k doplnění tvrzení žalované ze dne 31. 10. 2023 (§ 11 odst. 1 písm. d) a.t.),
- vyjádření žalobkyně k doplnění tvrzení žalované ze dne 29. 7. 2024 (§ 11 odst. 1 písm. d) a.t.),
- zastupování při jednání soudu dne 11. 10. 2023 (§11 odst. 1 písm. g) a.t.),
- zastupování při jednání soudu dne 10. 1. 2024 (§11 odst. 1 písm. g) a.t.),
- zastupování při jednání soudu dne 17. 5. 2024 (§11 odst. 1 písm. g) a.t.),
- zastupování při jednání soudu dne 31. 7. 2024 (§11 odst. 1 písm. g) a.t.).

K těmto úkonům přísluší náhrada režijních výloh a to 10 režijních paušálů po 300 Kč dle ust. § 13 odst. 4 a.t. celkem v částce 3 000 Kč. Pokud jde o odměnu zástupce žalobkyně za další vyjádření k věci samé ze dne 31. 10. 2023 a 29. 7. 2024, shledal soud tyto úkony účelně vynaloženými, neboť šlo o reakci na postupně doplňovanou, popř. měněnou obranu žalované.

Účelně vynaložený náklad řízení soud shledal v cestovním zástupce žalobkyně k jednání soudu z místa sídla advokáta (Praha) do Loun a zpět uplatněné v celkové výši 4 700 Kč za jízdy uskutečněné osobním automobilem B [REDAKCE] RZ [REDAKCE] z Prahy do Loun a zpět ve dnech 11. 10. 2023 ve výši 1 175 Kč (za celkem 158,2 km, při kombinované spotřebě paliva NM 5,8 litru/100 km dle TP) při ceně PHM 44,10 Kč/ 1 l NM a náhradě opotřebení ve výši 5,20 Kč/km dle vyhl. č. 467/2022 Sb.; a dále ve dnech 10. 1. 2024, 17. 5. 2024 a 31. 7. 2024 po 1 175 Kč (vždy za celkem 158,2 km, při kombinované spotřebě paliva NM 5,8 litru/100 km dle TP) při ceně PHM 38,70 Kč/ 1 l NM a náhradě opotřebení ve výši 5,60 Kč/km dle vyhl. č. 398/2023 Sb.

Žalobkyni dále náleží náhrada za čas zástupce strávený na cestách z Prahy do Loun a zpět v celkové výši 3 000 Kč dle ust. § 14 odst. 3 a to : dne 11. 10. 2023 za 6 půlhodin po 100 Kč, celkem 600 Kč; dne 10. 1. 2024 - 8 půlhodin po 100 Kč, celkem 800 Kč; dne 17. 5. 2024 8 půlhodin po 100 Kč, celkem 800 Kč; dne 31. 7. 2024 8 půlhodin po 100 Kč, celkem 800 Kč.

Zástupce žalobkyně doložil, že je plátcem DPH a žalobkyni proto náleží náhrada 21 % DPH ve výši 21 525 Kč.

36. Žalovaná v podání ze dne 10. 10. 2023 navrhla, aby soud ve smyslu ust. § 1793 odst. 1 občanského zákoníku zrušil smlouvu mezi účastníky uzavřenou ohledně vrácení obalových materiálů, tak, aby bylo vše navraceno do původního stavu a neuhradila soudní poplatek. Soud proto ve výroku č. III. výrokové části rozsudku dle ust. § 9 odst. 6 zák. č. 549/1991 Sb. uložil žalované povinnost zaplatit státu soudní poplatek ve výši 2 000 Kč dle pol. 4 odst. 1 písm. c) sazebníku poplatků.
37. Soud uložil žalované zaplatit uplatněný nárok i náhradu nákladů řízení do tří dnů od právní moci rozsudku, neboť v řízení nevyšly najevo žádné skutečnosti odůvodňující stanovení jiné lhůty k plnění (ust. § 160 odst. 1 o.s.ř.). Náhradu nákladů řízení je žalovaná povinna zaplatit k rukám právního zástupce žalobkyně (§ 149 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Nebudou-li povinnosti stanovené tímto rozhodnutím plněny řádně a včas, může oprávněná osoba po právní moci rozhodnutí podat návrh na soudní výkon rozhodnutí podle části šesté o. s. ř. nebo návrh na exekuci podle zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu.

Louny 9. srpna 2024

JUDr. Eva Vyskočilová v.r.
samosoudkyně

USNESENÍ

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Šmicovou v exekuční věci

oprávněného: M. F. U., narozený d. [redacted]
bytem [redacted]
zastoupen advokátkou Mgr. Barborou Lukšovou
sídlem Májová 1150/32, 350 02 Cheb

proti
povinnému: R. U., narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupen advokátkou JUDr. Markétou Tukinskou, Ph.D.
sídlem J. V. Sládka 1363/2, 415 01 Teplice

pro 2 006 667 Kč s příslušenstvím,

takto:

Návrh povinného R. U., narozeného dne 10. 2. 1981 na zastavení exekuce vedené soudním exekutorem JUDr. M. Z. Exekutorský úřad Praha 3, na základě pověření č. j. 7 EXE 4416/2020-14 vydaného Okresním soudem v Lounech dne 26. 8. 2020, se zamítá.

Odůvodnění:

1. Na základě pověření soudního exekutora č.j. 7 EXE 4416/2020-14 ze dne 26. 8. 2020 vede soudní exekutor JUDr. M. Z. Exekutorský úřad Praha 3 exekuci na majetek povinného podle vykonatelného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, č.j. 20 Cm 46/2018-37 ze dne 26. 2. 2020, na základě, kterého je po povinném vymáhána pohledávka ve výši 2 006 667 Kč s příslušenstvím.
2. Podáním doručeným soudnímu exekutorovi dne 23. 11. 2020 se povinný domáhá zastavení exekuce s odůvodněním, že finance poskytnuté oprávněným byly užity k rekonstrukci nemovitosti oprávněného na adrese: N. [redacted] přičemž byla vystavena faktura 001/08/2016 firmou P. N. a.s., IČO: [redacted] sídlem [redacted], a to za práci, včetně materiálu. S ohledem na výše uvedené skutečnosti povinný navrhuje zastavení exekuce v nadepsané věci. Povinný v doplnění návrhu na zastavení exekuce ze dne 13. 1. 2021 uvádí, že se o exekuci dozvěděl dne 17. 11. 2020 a následujícího dne podal návrh na zastavení exekuce, dodává, že se na adrese trvalého pobytu nezdržuje, poštu si přebírá na přechodné adrese N. [redacted]. Pošta dle názoru povinného pochybila při doručování písemností na tuto adresu, neboť povinnému nezanechala výzvu k vyzvednutí písemnosti, a to ani na adrese do zaměstnání, která je uvedena ve spise. Kontakt na provozovnu je: H. [redacted]. Provozovna je vybavena poštovní schránkou a

viditelně označena jménem povinného.

3. K výzvě soudního exekutora se oprávněný ke skutečnostem uvedeným povinným v návrhu na zastavení exekuce vyjádřil, že tvrzení povinného jsou účelová, nezakládají se na pravdě a s předmětem exekučního řízení v nadepsané věci nesouvisí. Oprávněný namítá, že nikdy žádnou smlouvu se společností P. a.s. neuzavřel a předloženou fakturu nikdy neobdržel, nesouhlasil s tvrzeným zápočtem. Oprávněný dodává, že povinný podepsal dne 25. 10. 2017 oprávněnému směnku, kdy směnečná suma činila 2 000 000 Kč na řad oprávněného, na základě této směnky vznikl exekuční titul. K podpisu směnky tedy došlo až za osm měsíců po splatnosti faktury. Směnečná suma neměla s uváděnou rekonstrukcí nic společného. Oprávněný navrhl zamítnutí návrhu povinného na zastavení exekuce.
4. Soudní exekutor návrhu povinného na zastavení exekuce nevyhověl, proto postoupil návrh povinného spolu s exekučním spisem v elektronické podobě soudu k rozhodnutí.
5. Podle § 52 odst. 1 exekučního řádu, nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu. Podle prvních dvou vět § 55 odst. 1 e. ř. může povinný návrh na zastavení exekuce podat do 15 dnů ode dne, kdy se dozvěděl o důvodu zastavení exekuce. Návrh na zastavení exekuce se podává u exekutora, který vede exekuci. Podle odst. 5 tohoto ustanovení může o zastavení exekuce rozhodnout exekuční soud i bez návrhu.
6. Zastavení exekuce je upraveno v § 55 e. ř. a v § 268 o. s. ř. Podle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. soud exekuci zastaví, jestliže exekuce je nepřípustná, protože je tu jiný důvod, pro který rozhodnutí nelze vykonat.
7. Ze spisu soudního exekutora soud zjistil, že ke dni 12. 9. 2020 bylo vymáháno celkem 2 956 704,68 Kč. Exekuce je v rubrikované věci prováděna exekučním příkazem soudního exekutora k provedení exekuce postižením jiných majetkových práv povinného, č.j. 144 EX 2579/20-33 ze dne 12. 9. 2020, kterým byl postižen obchodní podíl povinného v obchodní společnosti S. IČO: , sídlem exekučním příkazem soudního exekutora k provedení exekuce srážkami ze mzdy a jiných příjmů povinného č.j. 144 EX 2579/20-35 ze dne 12. 9. 2020 a exekučním příkazem soudního exekutora k provedení exekuce příkázáním pohledávky z účtu manžela povinného u peněžního ústavu, č.j. 144 EX 2579/20-40 ze dne 12. 9. 2020.
8. Ze spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem, č.j. 20 Cm 46/2018 soud zjistil, a to z žaloby na vydání směnečného platebního rozkazu ze dne 27. 8. 2018, že dne 25. 10. 2017 povinný vystavil směnku vlastní, kterou se zavázal oprávněnému uhradit dne 31. 12. 2017 směnečnou pohledávku ve výši 2 000 000 Kč v Aši, Březová 14. Krajský soud v Ústí nad Labem vydal dne 22. 10. 2018 směnečný platební rozkaz, č.j. 20 Cm 46/2018-14, který byl následně zrušen usnesením č.j. 20 Cm 46/2018-18 ze dne 9. 1. 2019. Rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 20 Cm 46/2018-37 ze dne 26. 2. 2020 (exekučním titulem), který nabyl právní moci dne 1. 4. 2020, bylo povinnému uloženo, aby oprávněnému zaplatil částku 2 000 000 Kč s úrokem ve výši 6 % p. a. od 1. 1. 2018 do zaplacení, částku 6 667 Kč a náhradu nákladů řízení k rukám zástupce oprávněného JUDr. Petra Bayera, advokáta ve výši 150 730,50 Kč. V odvolání proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, č.j. 20 Cm 46/2018-37 ze dne 26. 2. 2020 a žádosti povinného o osvobození od soudních poplatků povinný namítá, že mu exekuční titul nebyl řádně doručen. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem, č.j. 20 Cm 46/2018-83 ze dne 31. 1. 2022, které nabylo právní moci dne 11. 4. 2022 bylo odvolání povinného proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad

Labem ze dne 26. 2. 2020, č.j. 20 Cm 46/2018-37 odmítnuto z důvodu opožděně podaného odvolání. Povinný i toto usnesení napadl odvoláním, namítal nesprávnost postupu při doručování na adresu jeho trvalého bydliště. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 3. 2022 č.j. 12 Cmo 50/2022-88, které nabylo právní moci dne 11. 4. 2022, bylo usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 31. 1. 2022 č.j. 20 Cm 46/2018–83 potvrzeno s tím, že výhradu povinného (žalovaného) (že soud 1 stupně postupoval nesprávně, doručovali na adresu povinného evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, a nikoli na adresu uvedenou v žalobě, neshledal odvolací soud důvodnou. S ohledem na uvedené bylo skončeno řízení o opravných prostředcích proti citovanému exekučnímu titulu. Vzhledem k tomu, že povinný ve věci vedené Krajským soudem v Ústí nad Labem pod sp. zn. 20 Cm 46/2018 napadal právní moc a vykonatelnost exekučního titulu byla usnesením Okresního soudu v Lounech, č.j. 7 EXE 4416/2020-56 ze dne 21. 7. 2021 exekuce v nadepsané věci odložena do pravomocného skončení řízení o zaplacení částky 2 000 000 Kč s příslušenstvím a částky 6 667 Kč vedeného Krajským soudem v Ústí nad Labem pod sp. zn. 20 Cm 46/2018, včetně řízení o řádných či mimořádných opravných prostředcích v této věci.

9. Při jednání soudu dne 28. 11. 2022 zástupkyně povinného doplnila, že mezi oprávněným a povinným byla uzavřena smlouva o postoupení pohledávky a bylo provedeno započtení pohledávky. Povinný uvedl, že v roce 2016 do konce roku 2018 byl předsedou představenstva společnosti P [REDAKCE], na smlouvě o postoupení pohledávky jsou za postoupitele i postupníka uvedeny jeho podpisy. O postoupení pohledávky oprávněného informoval, s oprávněným byl v kontaktu 2x až 3x týdně do roku 2019 a uvedené dokumenty mu předával osobně, někdy před Vánoci 2017, o tomtéž ho informoval i v roce 2019. Povinný uvedl, že od oprávněného obdržel v hotovosti 2 000 000 Kč, a to postupně vždy po 100 000 Kč až 150 000 Kč a tyto finanční prostředky použil na nákup materiálu na stavbu a dostavbu nemovitosti oprávněného na adrese N [REDAKCE] a vystavil předloženou fakturu znějící na částku 1 750 000 Kč, která byla předána povinným paní účetní oprávněného a nebyla oprávněným vrácena. Vzhledem k tomu, že po provedených stavebních úpravách, které probíhaly až do srpna 2017, hodnota nemovitosti stoupla, oprávněný nemovitost prodával někdy koncem srpna 2017, byl povinný požádán účetní oprávněného o vyhotovení faktury, aby oprávněný neplatil z prodeje nemovitosti velkou daň. Povinný z tohoto důvodu vystavil fakturu, kterou datoval rokem 2016. Oprávněný poukázal na přepisované datum na listině započtení pohledávek, vznesl námitku promlčení započtené pohledávky, když povinný měl tuto pohledávku řešit v řízení o vydání exekučního titulu nebo i dříve, od povinného nepřevzal osobně, ani poštou předložené dokumenty.
10. K výzvě soudu povinný doplnil tvrzení, že mezi oprávněným a společností P [REDAKCE] a.s. byla dne 20. 8. 2016 uzavřena smlouva o dílo, jejímž předmětem byla rekonstrukce nemovitosti oprávněného na adrese N [REDAKCE], která spočívala v rekonstrukci 4 podlaží, kde se provádělo kompletní vyklizení nemovitosti a demontáž stavebních prvků, rozvody vody, plynu, elektřiny, dále veškeré stavební úpravy jako výměna plastových oken cca 50 ks, výměna vnitřních dveří a zárubní, včetně venkovních, stavěli se nové příčky, podlahy a pokládka podlahy plovoucí podlaha a dlažba, koupelny, montáž kuchyňských linek, dílo prováděla v průběhu roku 2016 až 2017 uvedená společnost, jejímž statutárním orgánem byl povinný. Povinný jako fyzická osoba v průběhu roku 2016 převzal od oprávněného za účelem rekonstrukce nemovitosti v hotovosti postupně celkem částku 2 000 000 Kč. Společností P [REDAKCE] byla vystavena faktura č. 001/08/2016 na částku 1 750 000 Kč. Po dobu trvání zhotovení díla spolu povinný a oprávněný jednali o průběhu stavby i o převzaté částce 2 000 000 Kč a vystavené faktuře. Výsledkem jednání

na konci roku 2016 byla dohoda, že bude provedeno započtení faktury na částku 1 750 000 Kč a částku 2 000 000 Kč, za tímto účelem byla vyhotovena faktura, smlouva o postoupení pohledávky a po splatnosti faktury zápočet obou částek s tím, že vše bude účetně vyřešeno při dokončení stavby. Oprávněnému byla před Vánoci 2017 předána smlouva o postoupení pohledávky, včetně faktury, a to na stavbě N [redacted] při předání byl přítomen p. J [redacted] a p. G [redacted]. Následně byla oprávněnému předána listina o započtení pohledávky, a to v provozovně Casino Střelnice, kde jejímu předání byl přítomen p. J [redacted]. Zároveň při předání listiny došlo k ústnímu započtení pohledávek mezi oprávněným a povinným.

11. Z faktury č. 001/08/2016 vystavené dne 20. 8. 2016 splatné dne 15. 2. 2017 soud zjistil, že na straně dodavatele ve faktuře je uvedena společnost F [redacted] IČ [redacted], neplátce DPH, na straně odběratele je uveden M [redacted] F [redacted]. Faktura byla vystavena za provedené práce na objektu A [redacted] dle smlouvy z 20. 8. 2016 na částku 1 750 000 Kč k uhrazení v hotovosti v 7 splátkách po 250 000 Kč. faktura je opatřena razítkem uvedené společnosti a s připojeným nečitelným podpisem.
12. Ze smlouvy o postoupení pohledávky datované dne 20. 12. 2016 bylo zjištěno že společnost F [redacted] sídlem F [redacted] IČ [redacted] jako postupitel a R [redacted] U [redacted], narozený [redacted] uzavřeli smlouvu o postoupení pohledávky. Dle této smlouvy postupitel prohlásil že má vůči dlužníkovi M [redacted] F [redacted] bytem B [redacted] pohledávku vyplývající z neuhrazení faktury za provedené práce včetně materiálu na adrese N [redacted] dle smlouvy z 20. 8. 2016 znějící na částku 1 750 000 Kč. Pohledávka byla postoupena za úplatu, a to za částku 3000 Kč s DPH, cena za postoupení pohledávky je splatná do 10 dnů od podpisu smlouvy, smlouva obsahuje na straně postupitele i postupníka stejné podpisy.
13. Z listiny nazvané započtení pohledávky obsahující označení osob M [redacted] F [redacted] nar. [redacted] B [redacted] a R [redacted] U [redacted] nar. [redacted] a podpis u jména R [redacted] U [redacted] bylo zjištěno, že R [redacted] U [redacted] sděluje panu F [redacted] že na základě smlouvy o dílo – práce na objektu [redacted] že pan F [redacted] dlužil společnosti F [redacted] IČ [redacted] částku 1 750 000 Kč, na kterou ničeho neuhradil. Smlouvou o postoupení pohledávky mezi společnostmi F [redacted] ze dne 20. 12. 2016 došlo k postoupení této pohledávky na jeho osobu (R [redacted] U [redacted]), tak tuto skutečnost mu osobně sděloval již po postoupení pohledávky. Dále listina obsahuje sdělení, že pan F [redacted] má proti panu U [redacted] pohledávku přiznanou rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 2. 2020 č.j. 20 Cm 46/2018–37 ve výši 2 000 000 Kč, jejíž základ spočívá v podepsané směnce vlastní na částku 2 000 000 Kč s tím, že započítává k dnešnímu dni uvedené existující vzájemné pohledávky, kdy R [redacted] U [redacted] dluží panu F [redacted] částku 2 000 000 Kč a pan F [redacted] dluží R [redacted] U [redacted] 1 750 000 Kč. S ohledem na započtení nyní dluží R [redacted] U [redacted] 250 000 Kč. Listina započtení pohledávky obsahuje rukou připsované datum zřejmě dne 20. 12. 2016.
14. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku vedeného městským soudem v Praze se podává, že společnost F [redacted] Byla zapsaná do obchodního rejstříku dne 28. 3. 2014 vymazaná 20. 12. 2019. V době od 28. 3. 2014 do 20. 12. 2019 byl jako člen představenstva zapsán R [redacted] U [redacted] s tím, že jménem společnosti jedná představenstvo, jménem společnosti jedná každý z členů představenstva samostatně.
15. K provedeným důkazům fotografiemi předloženými povinným, bylo oprávněným potvrzeno, že se jedná o dům č.p. [redacted] na ulici [redacted] a fotografie zachycují stavy

nemovitosti v návaznosti na prováděné opravy. K účetním dokladům, to paragonům týkající se plateb za svoz odpadu za rok 2016 a 2017, kopie složenek – platby za odběr plynu, bylo oprávněným namítáno, že z dokladů o platbách odběru plynu podle rozdílných variabilních symbolů není zřejmé, na jaké odběrové místo bylo ze strany povinného hrazeno. Z emailové korespondence bylo zjištěno, že dnes 16. 4. 2018 povinný zaslal email L [REDACTED] Š [REDACTED] se zprávou, že posílá fakturu pro M [REDACTED] F [REDACTED] jmenovaná reagovala téhož dne a zaslala odpověď „zdravím děkuji, ale nejsem si jistá, zda to projde“. Dne 16. 4. 2018 zaslal povinný emailovou zprávu jmenované s dotazem „proč myslíte uvozovky“, na kterou jmenovaná téhož dne odpověděla „je to dost velká páčka, ale nechala bych to na Mgr. Z [REDACTED] ten ví víc a přiznání bude podávat on“.

16. Z předložených účetních dokladů bylo zjištěno, že se jedná o doklady potvrzující platby v hotovosti – prodej za hotové bez specifikace osoby, která platby prováděla, dále účetní doklady, ve kterých je v některých případech jako dodavatel uveden povinný nebo uváděná společnost.
17. Z výsledku svědka P [REDACTED] G [REDACTED] vyplynulo, že svědek zná oba účastníky řízení, povinného od doby, kdy se prováděly práce na domě v ulici [REDACTED]. Svědek v té době neměl zajištěné bydlení a přistoupil na nabídku oprávněného, že může bydlet v domě a pro tyto účely si opravit byt v podkroví. Dále byli dohodnuti, že oprávněný bude nakupovat materiál a svědkovi nebude platit za provedenou práci, kterou na opravách podkrovního bytu provede, dle domluvy provádět opravu bytu a neplatit nájem, služby platil samostatně dodavatelům služeb, v bytě bydlel přibližně rok. V bytě vyměnil 4 střešní okna, opravil podlahu v bytě, postavil sádkartonové příčky, rozvedl elektřinu, odpady, rozvody vody a opravil koupelnu. Svědek byl dále domluven s oprávněným a s povinným, že svědek bude provádět opravy v domě i v dalších bytech podle časových možností svědka a měli vzájemně dohodnuto, že nájem za podkrovní byt bude činit 15 000 Kč a náklady za služby bude svědek platit samostatně, za práce měli dohodnutou hodinovou sazbu asi 120 Kč za hodinu. Počet odpracovaných hodin za jednotlivé práce svědek projednával s povinným, se kterým odsouhlasil částku, která by mu za práce v daném měsíci náležela a rozdíl nájmu a této částky platil svědek povinnému v hotovosti. Práce na opravách domu a bytů v domě prováděl svědek pro oprávněného. Skutečnost, že svědek bude případné částky za nájem předávat povinnému, oprávněný věděl a souhlasil s tím. Opravy v domě provedl svědek, povinný mu občas pomohl. Povinný svědkovi pomohl v podkrovním bytě s napojením a zapojením trubek, v podkrovním bytě byly nové radiátory, byl zde ponechán starý plynový kotel. Pokud jde o topení v domě, tak trubky k topení po domě tahal povinný, ve sklepě se dávaly nové kotle. Vesměs, co se týkalo toho domu se řešilo přes povinného, který požadavek sdělil oprávněnému. Za dobu, kdy svědek užíval podkrovní byt, se pronajal jeden byt v přízemí. Nebylo mu známo, jak a kým byla hrazena oprava domu v ulici Nádražní v Aši, svědek jednal s povinným, kterému sdělil požadavek na materiál, povinný jednal s oprávněným. Povinný svědkovi za práci v ulici Nádražní žádné finanční částky nehradil, když bylo ujednáno, že cena za práce svědka bude strhávána z nájmu. Pokud jde o povinného, pro toho svědek pracoval v domě – Střelecký dům v Aši, měli ústní dohodu, svědek si nevybavil, jak mezi nimi platby ohledně Střeleckého domu probíhaly, uvedl, že vždy jednal s povinným, zda s ním jednal jako s fyzickou podnikající osobou nebo jako se zástupcem společnosti nevěděl. Svědek potvrdil, že vyhotovil faktury č. 2/2017, č. 3/2017 a č. 4/2017, spadají do období, kdy svědek bydlel v podkrovním bytě a tyto částky byly strhávány z dohodnutého nájemného, do předmětu uvedl truhlářské práce, protože má jako OSVČ oprávnění na truhlářské práce, ve skutečnosti se jednalo o zednické práce. Pokud je v těchto fakturách uveden odběratel P [REDACTED] tak svědkovi povinný řekl, aby faktury vystavoval na tuto firmu., není mu znám vztah povinného k této firmě. Oprávněný

a povinný svědkovi tvrdili, že jsou vlastníky domu v ulici [REDAKCE], když jednal s povinným, měl ho za osobu, se kterou jedná ohledně té nemovitosti.

18. Z faktury – daňového dokladu č. 2/2017 bylo zjištěno, že daňový doklad vystavil dne 20. 3. 2017 dodavatel P [REDAKCE] G [REDAKCE] pro odběratele Pr [REDAKCE] týkající se objednávky za truhlářské práce v období 2/2017 a 3/ 2017 za smluvní cenu 8 200 Kč, uhrazenou v hotovosti. Z faktury – daňového dokladu č. 3/2017 bylo zjištěno, že daňový doklad vystavil dne 3. 3. 2017 dodavatel P [REDAKCE] G [REDAKCE] pro odběratele P [REDAKCE] IČ [REDAKCE] týkající se objednávky za truhlářské práce v období 3/ 2017 za smluvní cenu 3 700 Kč, uhrazenou v hotovosti. Z faktury – daňového dokladu č. 4/2017 bylo zjištěno, že daňový doklad vystavil dne 23. 3. 2017 dodavatel P [REDAKCE] G [REDAKCE] pro odběratele P [REDAKCE] IČ [REDAKCE] týkající se objednávky za truhlářské práce v období 3/ 2017 za smluvní cenu 5 500 Kč, uhrazenou v hotovosti.
19. Podle ustanovení § 1879 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku (dále o. z.) věřitel může celou pohledávku nebo její část postoupit smlouvou jako postupitel i bez souhlasu dlužníka jiné osobě (postupníkovi).
20. Podle ustanovení § 1982 o. z. dluží-li si strany vzájemně plnění stejného druhu, může každá z nich prohlásit vůči druhé straně, že svoji pohledávku započítává proti pohledávce druhé strany. K započtení lze přistoupit, jakmile straně vznikne právo požadovat uspokojení vlastní pohledávky a plnit svůj vlastní dluh (odst. 1). Započtením se obě pohledávky ruší v rozsahu, v jakém se vzájemně kryjí; nekryjí-li se zcela, započte se pohledávka obdobně jako při splnění. Tyto účinky nastávají k okamžiku, kdy se obě pohledávky staly způsobilými k započtení (odst. 2).
21. Povinný v návrhu na zastavení exekuce nejdříve namítal, že mu nebylo řádně doručováno ve věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 20 Cm 46/2018. Soud konstatuje, že exekuce je v rubrikované věci prováděna na základě rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, č.j. 20 Cm 46/2018-37 ze dne 26. 2. 2022, který je exekucním titulem v nadepsané věci, kterým bylo povinnému uloženo, aby oprávněnému zaplatil částku 2 000 000 Kč s úrokem ve výši 6 % p.a. od 1. 1. 2018 do zaplacení, částku 6 667 Kč a náhradu nákladů řízení ve výši 150 730,50 Kč. Provedeným dokazováním spisem Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 20 Cm 46/2018 bylo prokázáno, že usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem, č.j. 20 Cm 46/2018-83 ze dne 31. 1. 2022, které nabylo právní moci dne 11. 4. 2022, bylo odvolání povinného proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 2. 2020 č.j. 20 Cm 46/2018-37 odmítnuto jako opožděně podané a rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, č.j. 20 Cm 46/2018-37 ze dne 26. 2. 2022, který nabyl právní moci dne 1. 4. 2020, je ve vztahu k povinnému pravomocným a vykonatelným exekucním titulem.
22. Povinný se domáhá zastavení exekuce z důvodu zániku pohledávky oprávněného z exekucního titulu započtením s pohledávkou, vzniklou na základě smlouvy o dílo, jejímž předmětem byla rekonstrukce nemovitosti oprávněného na adrese [REDAKCE] provedené společností P [REDAKCE] dle vyúčtované fakturou č. 001/08/2016 a postoupené povinnému uvedenou společností dle provedeného zápočtu pohledávek ze dne 20. 12. 2016.
23. V projednávané věci z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 2. 2020

č.j. 20 Cm 46/2018-37, který nabyl právní moci dne 1. 4. 2020, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 31. 1. 2022 č.j. 20 Cm 46/2018-83 a usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 17. 3. 2022 č.j. 12 Cmo 50/2022-8, vyplývala jednoznačná splatnost tohoto závazku, tj. do 3 dnů od právní moci rozsudku. Pokud pak jde o nárok, který povinný uplatnil k započtení dle faktury č. 001/08/2016, faktura obsahuje údaj o splatnost do 15. 2. 2017 hotově v 7 splátkách po 250 000 Kč.

24. Z provedených důkazů nevyplývá tvrzení povinného, že mezi oprávněným a společností P [redacted] jejímž statutárním orgánem byl povinný, byla dne 20. 8. 2016 uzavřena smlouva o dílo, jejímž předmětem byla rekonstrukce nemovitosti oprávněného na adrese N [redacted] spočívající v rekonstrukci 4 podlaží, prováděné v průběhu roku 2016 až 2017. Z předložených fotografií nemovitosti a z výsledku svědka pana G [redacted] je zřejmé, že práce na rekonstrukci této nemovitosti byly prováděny, opravy prováděl svědek G [redacted], kterému cena za provedené opravy byla odečtena z nájemného, které měl svědek platit za užívání podkrovního bytu oprávněnému, na základě jejich ujednání. Povinný, jak bylo prokázáno výpovědí svědka, tomuto s některými pracemi pomáhal, za provedené opravy svědek od povinného neobdržel žádnou finanční částku, materiál na realizaci oprav zajišťoval povinný, který jednal s oprávněným. Konkrétní ujednání mezi oprávněným a povinným nebo mezi oprávněným a společností P [redacted] jejímž statutárním orgánem byl povinný, týkající se oprav předmětné nemovitosti z provedených důkazů nevyplýval, svědkovi o jejich jednání nebylo nic konkrétního známo. Povinný jako fyzická osoba v průběhu roku 2016 převzal od oprávněného za účelem rekonstrukce nemovitosti v hotovosti postupně celkem částku 2 000 000 Kč, při jednání dne 28. 11. 2022 povinný uvedl, že od oprávněného obdržel v hotovosti 2 000 000 Kč, a to postupně vždy po 100 000 Kč až 150 000 Kč a tyto finanční prostředky použil na nákup materiálu a opravy uvedené nemovitosti na adrese v A [redacted], na tyto práce a materiál vystavil fakturu na částku 1 750 000 Kč předloženou soudu, v níž jako dodavatel je označena společností P [redacted]. Při jednání soudu 30. 01-2023 povinný upřesnil, že částku 2 000 000 Kč povinný přebíral jako fyzická osoba R [redacted] U [redacted]. Emailovými zprávami mezi povinným a paní S [redacted] bylo prokázáno, že tyto jsou datovány dnem 16. 4. 2018, zprávy se týkají informace o odeslání faktury, z těchto zpráv nelze učinit závěr, že se tyto týkaly předložené faktury povinným na částku 1 750 000 Kč č. 001/08/2016 vystavené dne 20. 8. 2016, neboť takovéto sdělení emailové zprávy neobsahují a vystavená faktura je pozdějšího dne, kdy byly emailové zprávy odeslány.
25. Pokud jde o tvrzenou pohledávku ve výši 1 750 000 Kč není u této najisto postaveno na základě jakého právního jednání pro oprávněného byla prováděna oprava předmětné nemovitosti, zda povinným nebo společností P [redacted]. Samotné údaje na faktuře nejsou skutečnostmi dokladujícími vznik pohledávky společností P [redacted] zda tato v době uzavření smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 20. 12. 2016 existovala.
26. Faktura č. 001/08/2016 vystavená společností P [redacted] v postavení dodavatele oprávněnému coby odběrateli ze dne 20. 8. 2016 na částku 1 750 000 Kč splatná do 15. 2. 2017 hotově v 7 splátkách po 250 000 Kč měla být dle tvrzení povinného vystavena až po provedení prací, které probíhaly do srpna 2017, na nemovitosti na adrese N [redacted]. Vystavení faktury bylo k žádosti účetní oprávněného za účelem snížení daňové povinnosti oprávněného na dani z převodu nemovitostí v souvislosti s převodem nemovitosti, k němuž došlo po dokončení prací na rekonstrukci nemovitosti na adrese N [redacted] v druhé polovině roku 2017. Vycházeje ze splatnosti uvedené faktury 15. 2. 2017, pak dle této faktury povinný mohl podat u soudu žalobu na zaplacení částky v promlčecí lhůtě do tří let § 629 o.z.).

27. Pokud jde o právní jednání v podání ze dne 20. 12. 2016 (oznámení o započtení pohledávky) soud posuzoval, zda se jedná o jistou určitou pohledávku způsobilo k započtení. Podle ustanovení § 1987 oz k započtení jsou způsobilé pohledávky, které lze uplatnit před soudem (odst. 1). Pohledávka nejistá nebo neurčitá k započtení způsobilá není (odst. 2). Povinný v listině nazvané započtení pohledávky uvádí, že započítává existující vzájemné pohledávky, a to pohledávku ve výši 1 750 000 Kč, kterou oprávněný dluží společnosti P [redacted] na základě smlouvy o dílo za práce na objektu A [redacted] a pohledávku přiznanou rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 2. 2020 č.j. 20 Cm 46/2018–37 ve výši 2 000 000 Kč s tím, že povinný oprávněnému dluží po započtení částku 250 000 Kč. Pokud jde o tvrzenou pohledávku ve výši 1 750 000 Kč není u této najisto postaveno na základě jakého právního jednání pro oprávněného byla prováděna oprava předmětné nemovitosti, zda povinným nebo společností P [redacted]. Samotné údaje na faktuře vyhotovené věřitelem nejsou skutečnostmi dokladujícími vznik pohledávky, tím spíše pak její existenci v době zápočtu. V případě, že by tvrzená pohledávka uvedené společnosti ve výši 1 750 000 Kč existovala a je započítávána dle oznámení o započtení pohledávky z 20. 12. 2016, nemohla být započtena s pohledávkou přiznanou rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 2. 2020, když rozsudek byl vydán až 26. 2. 2020. Z tohoto důvodu nelze k tomuto úkonu přihlížet. Pokud jde o pohledávku užitou k započtení tedy pohledávku aktivní tato musí být splatná a uplatnitelná u soudu. Aktivní pohledávka nesmí být nejistá nebo neurčitá, Neboť započtení následuje odstranění vzájemných zúčastněných osob, nikoli vyvolání nejasností a následných sporů. Z provedeného dokazování nelze učinit závěr o tom, zda společnost P [redacted] Uzavřela s oprávněným smlouvu o dílo, zda pohledávka vznikla a z jakého důvodu, zda to byla postoupena povinnému tedy kdo je jejím věřitelem či dlužníkem. Povinný v návrhu na zastavení exekuce nejdříve namítal, že mu nebylo řádně doručováno ve věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 20 Cm 46/2018, námitku započtení vznesl až při nařízeném jednání ve věci. Pokud jde o započítávanou aktivní pohledávku, pak její zjištění co do důvodu nebo výše vyžaduje větší dokazování jež by vedlo k neúměrnému prodloužení řízení o ve věci uplatněnou pasivní pohledávku. S ohledem na uvedené je nepochybné, že k prokázání tvrzení povinného, k jejímu zjištění, by bylo nutné větší dokazování, povinný námitku započtení vznesl až v exekutním řízení. Soud učinil závěr, že započítávaná aktivní pohledávka je nejistá a neurčitá ve smyslu ustanovení paragrafu 1987 odstavec 2 o. z., tedy nezpůsobila přivodit svým započtením zánik uplatněné pasivní pohledávky (v této souvislosti soud odkazuje na závěr vyslovený v rozhodnutí Nejvyššího soudu pod sp. zn. 31 Cdo 684/2020.

28. Podle ustanovení § 1989 odst. 1 o. z. promlčení pohledávky započtení nebrání, nastalo-li po době, kdy se pohledávky staly způsobilými k započtení. Započtení je způsob současného zániku alespoň dvou vzájemných pohledávek zúčtováním (odpočtem), při němž dochází k oboustrannému uspokojení účastníků závazkového vztahu. Ve vztahu k pohledávce, proti které je započtení uplatněno (pasivně započítávaná pohledávka), jde o náhradní způsob uspokojení věřitele, který se obejde bez reálného poskytnutí předmětu plnění; namísto něj je poskytnuta hodnota spočívající ve zproštění vzájemného dluhu. Ve vztahu k pohledávce, která je k započtení použita (aktivně započítávaná pohledávka), představuje započtení faktické vymožení této pohledávky, a to bez souhlasu protistrany, případně i proti její vůli. Na rozdíl od pasivně započítávané pohledávky, která v době mezi okamžikem, k němuž má nastat účinek započtení a okamžikem, kdy je započtení realizováno, musí být splnitelná, je jedním z předpokladů započtení na straně aktivně započítávané pohledávky, jejíž věřitel provádí kompenzační úkon (prohlášení započtení), její vymahatelnost (§ 1987 odst. 1 o. z.). Součástí vymahatelnosti je – mimo jiné – splatnost pohledávky. Účinky započtení je třeba

vyvolat právním jednáním, tj. prohlášením o započtení vůči druhé straně. Okamžiku, kdy věřitel aktivně započítávané pohledávky učiní kompenzační úkon, musí předcházet rozhodný okamžik způsobilosti pohledávek k započtení (aktivně započítávaná pohledávka musí být splatná před kompenzačním úkonem (NS sp. zn. 33 Cdo 4967/2017).

29. V případě, že by bylo vycházeno z toho, že se jedná o existující pohledávku dle faktury č. 001/08/2016 ze dne 20. 8. 2016 na částku 1 750 000 Kč splatnou nejpozději 15. 2. 2017 a pohledávka přiznaná rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 2. 2020 č.j. 20 Cm 46/2018–37 ve výši 2 000 000 Kč byla splatná do 3 dnů od právní moci rozsudku, tj. od 1. 4. 2020, pak promlčecí tříletá doba uplynula předtím, než se splatné pohledávky setkaly. Zákonná úprava stanoví, že započtení nebrání, je-li pohledávka promlčena, avšak promlčení nastalo teprve po době, kdy se pohledávky staly způsobilými k započtení. Jednostranný úkon započtení je možný ohledně pohledávek, které se setkaly jako nepromlčené a jsou i jinak v této době k započtení způsobilé. V takovém případě námitku promlčení vznesenou oprávněným soud shledává důvodnou.
30. Soud dodává, že jelikož je exekuce vymáhána na základě exekučního titulu, kterým byla oprávněnému proti povinnému pravomocně přiznána práva ze směnky, jsou jeho tvrzení uvedená v návrhu na zastavení exekuce irelevantní, neboť se týkají minulých vztahů mezi oprávněným a povinným, které soud není oprávněn v průběhu exekučního řízení přezkoumávat. Pokud jde o fakturu, kterou povinný předložil a byla splatná dne 15. 2. 2017 a povinný podepsal dne 25. 10. 2017 oprávněnému směnku, kdy směnečná suma činila 2 000 000 Kč na řad oprávněného, k podpisu směnky tak došlo až 8 měsíců po splatnosti faktury. Soud dodává, že v exekuci je rovněž vyloučen i soudní přezkum exekučního titulu, pokud je exekučním titulem pravomocné a vykonatelné soudní rozhodnutí, jako je tomu v nadepsané věci.
31. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud neprovedl důkazní návrhy povinného spočívající v navrhovaném výsledku svědka J. a svědka G. ke kterým neuvedl identifikační údaje, v případě svědka J. uvedl, že tento se nachází ve výkonu trestu ve Věznici na Borech a ohledně G. uvedl, že tento byl v minulosti ve výkonu trestu a potřebné identifikační údaje ohledně navržených svědků lze zjistit prostřednictvím vězeňské služby. Pokud jde o zjišťování identifikačních údajů navržených svědků, pak takovýto postup se jeví nevhodný zejména pak s ohledem na závěry učiněné soudem ve vztahu k tvrzení povinného o uzavření smlouvy o dílo, obsahu smlouvy o postoupení pohledávek, faktury a prohlášení o započtení pohledávky tak, jak bylo uvedeno výše. Oprávněnému byla dle povinného před Vánoci 2017 předána smlouva o postoupení pohledávky, včetně faktury, a to na stavbě N. při předání byl přítomen p. J. a p. G., následně měla být oprávněnému předána listina o započtení pohledávky, a to v provozovně Casino Střelnice, kde jejímu předání byl přítomen p. J. zároveň při předání listiny došlo k ústnímu započtení pohledávek mezi oprávněným a povinným. Povinným je tvrzeno, že oprávněnému byla předána smlouva o postoupení pohledávky včetně faktury před Vánoci 2017 na stavbě N., ale zároveň tvrdí, že stavební práce probíhaly do srpna roku 2017, pak k předání předmětné listiny nemohlo dojít na stavbě, když stavební práce v době před Vánocemi 2017 byly již ukončeny. K přiložené pachtovní smlouvě ze dne 16. 6. 2016 uzavřené mezi oprávněným coby propachtovatelem a společností P. a.s. coby pachtýřem, soud uvádí, pachtovní smlouva prokazuje skutečnost, že společnosti P. by náležely případné platby nájemného za pronajaté byty v domě N. Uvedená smlouva neprokazuje tvrzení povinného o uzavření smlouvy o dílo na opravu předmětné nemovitosti. Svědek pan G. ve své výpovědi uvedl, že rozdíl nájemného a hodnoty za jím odvedené práce za

opravu nemovitosti předával povinnému, a to na základě dohody, kterou měl svědek uzavřenou s oprávněným. Ani tento důkaz tak nemůže zvrátit výše nastíněný právní názor soudu a jedná se tedy o důkaz nadbytečný. Pokud jde o důkazní návrh povinného na vyžádání daňového přiznání k převodu nemovitosti, které oprávněný podával v souvislosti s převodem nemovitosti v ulici N [REDACTED] a to k prokázání provedených investic, k tomu soud dodává, že předmětem daně z nabytí nemovitých věcí je úplatné nabytí vlastnického práva k nemovité věci (§ 2 odst. 1 z.č. 340/2013 Sb. o dani z nabytí nemovitých věcí), úplatou se rozumí částka v peněžních prostředcích nebo hodnota nepeněžního plnění, které mají být nebo jsou poskytnuty za přijaté plnění a hodnota nepeněžního plnění se určí podle zákona upravujícího oceňování majetku (§4). Daňovým přiznáním by byla zjištěna výše plnění, které bylo za předmětnou nemovitost při převodu poskytnuty. S ohledem na uvedené navržený důkaz nebyl rovněž neproveden.

32. Soud tedy proto, že oprávněný se zastavením exekuce nesouhlasil, povinný neprokázal žádné důvody pro zastavení exekuce a soud ani žádné neshledal, návrh povinného na zastavení exekuce ze shora uvedených důvodů zamítl.
33. O nákladech řízení bude rozhodnuto v příkazu k úhradě nákladů exekuce podle § 88 e.ř., případně v rozhodnutí soudního exekučního soudu či soudního exekutora o zastavení exekuce.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

V Lounech 10. května 2023

JUDr. Alena Šmicová v. r.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Machytkou ve věci

žalobkyně: Č. [redacted] IČO [redacted]
sídlem [redacted]
proti
žalovanému: P. K. [redacted] narozený [redacted]
bytem [redacted]

o zaplacení 5 050,08 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 5 050,08 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 11,75 % ročně z částky 5 680,08 Kč od 14. 4. 2022 do 8. 9. 2022, se zákonným úrokem z prodlení ve výši 11,75 % ročně z částky 5 050,08 Kč od 9. 9. 2022 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 4 735,60 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Odůvodnění tohoto rozsudku vychází z § 157 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o. s. ř.“).
2. Žalobkyně se svou žalobou domáhala vydání rozhodnutí, kterým by soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni částku 5 680,08 Kč s příslušenstvím, kterou následně v průběhu řízení vzala částečně zpět o částku 630 Kč, neboť tuto částku žalovaný po zahájení řízení uhradil. Uvedený nárok vychází ze skutečnosti, že mezi účastníky došlo k uzavření smlouvy ze dne 1. 4. 2020 o připojení k distribuční soustavě odběrného místa [redacted], a to na Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Hlaváčková.

dobu určitou, tj. do 31. 3. 2021. Po ukončení platnosti této smlouvy pak žalovaný pokračoval v odběru elektrické energie v odběrném místě, aniž by tento odběr byl kryt uzavřením nové smlouvy o připojení a současně odmítal pověřené pracovníky vpustit do objektu za účelem demontáže elektroměru. Takto žalovaný neoprávněně odebíral elektřinu v období od 1. 4. 2021 do 16. 8. 2021, kdy došlo k uzavření nové smlouvy o připojení odběrného místa. Výše odběru byla zjištěna odhadem (z důvodu neumožnění přístupu) a následně i fyzickým odečtem a porovnáním jednotlivých zjištěných stavů. Žalobkyně poté žalovanému vystavila vyúčtování za neoprávněný odběr fakturou č. 9625013986 na částku 5 680,08 Kč, splatnou 13. 4. 2022, kterou žalovaný uhradil pouze částečně, jak bylo uvedeno výše a se zbytkem částky ve výši 5 050,08 Kč zůstal v prodlení. Žalovaný poté značně aktivně vystupoval proti vydanému vyúčtování neoprávněného odběru a současně se domáhal trvalého připojení, k čemuž však nesplnil podmínky, což konstatoval rovněž Energetický regulační úřad ve svém rozhodnutí ze dne 27. 9. 2022 o rozkladu žalovaného, ve kterém shledal nároky žalovaného nedůvodnými, neboť nesplnil podmínky pro trvalé připojení.

3. Žalovaný se k věci samé vyjádřil v tom smyslu, že s nárokem žalobkyně nesouhlasí, neboť se žalobkyně již v roce 2017 chtěla na odběrné místo uzavřít smlouvu o dlouhodobém připojení. Pro účely této smlouvy bylo dohodnuto, že žalovaný musí na nemovitosti vytvořit příslušné stavebnětechnické podmínky (zbudování skříně, která by byla přístupná z ulice) a že žalobkyně uhradí náklady ve výši 12 500 Kč. Žalovaný je toho názoru, že z jeho strany došlo zcela k naplnění podmínek smlouvy nicméně žalobkyně byla opačného názoru, dlouhodobé připojení nebylo realizováno a žalovaný byl pak nucen uzavírat jednorázové smlouvy o dočasném připojení ze skříně umístěné na sousedním pozemku. Pokud by tedy žalobkyně již v roce 2017 realizovala dlouhodobé připojení, nedošlo by ke vzniku požadavku na nárok z neoprávněného odběru. Rovněž tak namítal, že mu žalobkyně stále dluží uhrazených 12 500 Kč, přičemž ohledně této částky vznesl námitku započtení vůči pohledávce žalobkyně. Rovněž nesouhlasil s výší vyúčtované náhrady za neoprávněný odběr, neboť v nemovitosti byl v daném období menší odběr elektřiny.
4. Soud ve věci provedl všechny účastníky předložené či navržené důkazy, přičemž má zcela za prokázáno, že žalovaný v období od 1. 4. 2021 do 16. 8. 2021 na odběrném místě [REDAKCE] z distribuční soustavy žalobkyně odebíral elektrickou energii, aniž by měl uzavřenu smlouvu o její dodávce. Uvedené plyne jednak ze skutkových tvrzení žalobkyně, ze smlouvy o připojení na dobu určitou do 31. 3. 2021 a z tvrzení žalovaného, který tyto skutečnosti sám potvrdil jako pravdivé. Rovněž tak potvrdil i tvrzení žalobkyně podložené důkazem o zápisu techniků z místa samého o tom, že aktivně bránil pověřeným pracovníkům v demontáži měřicího zařízení z důvodu odebírání elektřiny bez smluvního závazku. Tímto se žalovaný prokazatelně dopustil neoprávněného odběru podle § 51 odst. 1 písm. a) z.č. 458/2000 Sb. a byl tedy povinen k náhradě vzniklé škody včetně účelně vynaložených nákladů podle § 51 odst. 3 z.č. 458/2000 Sb., přičemž výše škody a nákladů na zjištění neoprávněného odběru byla žalobkyní stanovena v souladu s příslušnými právními předpisy. Námitky žalovaného proti žalovanému nároku soud neshledal za důvodné, neboť se netýkaly předmětu sporu. K jednotlivým pak lze uvést, že ohledně tvrzeného nesouladu vyměřené škody se skutečným odběrem elektřiny v daném období soud žalovanému vyhověl a vyslechl svědkyni D. [REDAKCE] I. [REDAKCE], jejíž výslech však žádné poznatky nepřinesl a svědkyně ničím nepotvrdila tvrzené skutečnosti žalovaného. Rovněž tak soud vyšel žalovanému vstříc a vyslechl P. [REDAKCE] K. [REDAKCE], který provedl revizi přípojné skříně, kterou měl žalovaný údajně na domě zbudovat dle požadavků žalobkyně, nicméně svědek jako místo své revize označil již stávající rozvodnou skříň umístěnou na sousedním pozemku, čímž rovněž nepotvrdil verzi žalovaného ohledně splnění stavební připravenosti pro umožnění trvalého připojení dle smlouvy ze dne 9. 5. 2017. Dále pak skutečnost, že žalovaný své povinnosti z této smlouvy o trvalém připojení nesplnil svědčí rozhodnutí ERÚ, který se danou záležitostí podrobně zabýval a dospěl rovněž k závěru, že ze strany žalovaného podmínky smlouvy trvalého připojení splněny nebyly, tudíž na něj nemá nárok. A co se týče námitky započtení žalované částky proti pohledávce žalovaného za žalobkyní na vrácení částky 12 500 Kč, zde soud odkazuje na ustálenou judikaturu Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Hlaváčková.

Nejvyššího soudu (viz rozsudek Velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu 31 Cdo 684/2020 ze dne 9. 9. 2020) ohledně likvidity pohledávek k započtení, resp. o neúčinnosti započtení nejisté pohledávky proti pohledávce jisté. Na základě výše uvedených skutečností soud tedy považuje nároky žalobkyně za odůvodněné, a to včetně nároku na zákonný úrok z prodlení plynoucí ze splatnosti vyúčtování, a proto žalobě v plném rozsahu, po částečném zastavení řízení, vyhověl.

5. Výrok o nákladech řízení je důsledkem ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., žalobkyně měla ve věci plný úspěch, soud uložil žalovanému zaplatit žalobkyni celkem částku 4 735,60 Kč, což představuje 2x cestovní náhradu za cestu Plzeň – Louny a zpět podle vyhl. č. 398/2023 Sb. v celkové výši 3 135,60 Kč, dále 4x paušální náhrada pro nezastoupeného účastníka po 300 Kč, tj. 1 200 Kč a zaplacený soudní poplatek ve výši 400 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné.

Nebude-li splněno dobrovolně, co ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (exekuci).

Louny 17. července 2024

Mgr. Tomáš Machytka v.r.
samosoudce